

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DEL CONSELL DE MALLORCA

Identificació de la sessió

Núm.: 5/2016

Caràcter: extraordinària

Data: 17 de març de 2016

Hora: de 9.45 h a 14.20 h

Lloc: sala de plens

HI ASSISTEIXEN:

Assistents:

Hble. Sr. President: Miquel Ensenyat Riutort.

Hbles. Srs. consellers: Antoni Amengual Perelló, Lluís Enric Apesteguia Ripoll, Cosme Bonet Bonet, Mercè Bujosa Estarellas, Esperança Català Ribó, Catalina Cirer Adrover, Miquel Àngel Coll Canyelles, Onofre Ferrer Riera, Joan Font Massot, Lucas Gálvez Garrido, Maria Roser Garcia Borràs, Javier de Juan Martín, Jesús Juan Jurado Seguí, Francesc Miralles Mascaró, Apol·lònia Miralles Xamena, Francesca Mora Veny, Lorena Oliver Far, María del Carmen Palomino Sánchez, Antoni Pastor Cabrer, Estanislao Pons Quart, Margalida Puigserver Servera, Aurora Ribot Lacosta, Margalida Isabel Roig Catany, Joan Rotger Seguí, Mauricio Rovira de Alós, Maria Salom Coll, Jeroni Salom Munar, Antoni Serra Comas, Catalina Serra Garcias, Maria Francesca Servera Pascual, Iván Sevillano Miguel i Catalina Soler Torres.

També hi assisteixen les Hbles. Sres. conselleres executives Sandra Espeja Almajano i Mercedes Garrido Rodríguez.

Secretari general: Sr. Jeroni M. Mas Rigo.

Interventora general en funcions: Hi ha excusat l'assistència.

ORDRE DEL DIA

1. DEBAT DE POLÍTICA GENERAL DEL CONSELL DE MALLORCA

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

PUNT 1. DEBAT DE POLÍTICA GENERAL DEL CONSELL DE MALLORCA

El Sr. MIRALLES (vicepresident de Cultura, Patrimoni i Esports qui actua com a moderador d'aquest debat) explica que, en compliment del que s'ha acordat per al desenvolupament de la sessió, avui li correspon intervenir als portaveus dels grups polítics pel següent ordre: Partit Popular, El Pi-Proposta per les Illes, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, Grup Socialista, MÉS per Mallorca i Podem Mallorca.

La primera intervenció de cadascun dels portaveus tendrà una durada màxima de 30 minuts i, per iniciar aquest debat, dóna la paraula al Sr. Rovira del Partit Popular.

El Sr. ROVIRA (PP) pronuncia el discurs següent:

“Honorable president del Consell de Mallorca, señor Miquel Ensenyat.

Vicepresidente primero, vicepresidente segundo, conselleres y consellers executius, presidenta de l'IMAS, vicepresidentes primero y segundo del IMAS, miembros de la corporación.

Distinguidos asistentes a este primer debate de política general del Consell de esta legislatura,

La primera valoración que me veo obligado a formular, en representación del grupo de consellers del Partido Popular, es que la gestión de los primeros 9 meses de estos tres partidos que conforman el pacto de gobierno consideramos que no ha sido buena. Ustedes nos han defraudado. Y por eso el Presidente ha hecho usted un discurso de proyectos, en futuro, y una memoria del día a día que le han escrito sus socios de gobierno y a la que el Presidente ha añadido 3 frases.

¿Por qué le digo esto? ¿Cuál es la fotografía que podemos obtener de la realidad del Consell de Mallorca tras todo este tiempo?

Pues es la fotografía de un Consell con un gobierno que vendió una imagen de emergencia social y de rescate ciudadano y que no ha demostrado mejorar nada. La misma foto de hace 9 meses el día de la investidura.

Un Consell, eso sí, más caro y más ostentoso, pero menos cuidadoso a la hora de administrar los recursos de todos los mallorquines. Un gobierno del Consell que genera más gasto en altos cargos políticos, por el afán de satisfacer las pretensiones de sus socios; pero muchos de esos cargos son innecesarios.

Un gobierno del Consell que estos primeros meses ha sido menos transparente y cuyo equipo de gobierno ha obstaculizado el funcionamiento de los órganos ordinarios que se han acabado convocando por peticiones plenarios (Mesa de Residuos, Comisión de transparencia, comisión de seguridad vial para los ciclistas, etc.).

Un gobierno, por lo tanto, más preocupado en la imagen que dan que en organizarse para trabajar.

Un gobierno del Consell, que a pesar de la oferta de ayer de su presidente, sólo dialoga con la oposición cuando le interesa –hay algunas excepciones que luego comentaremos– normalmente para temas ya decididos y poco importa lo que digan los ciudadanos o lo que digan los partidos. Temas como, por ejemplo, la fecha de la Diada de Mallorca son los únicos temas que se están discutiendo en estos momentos.

Un Consell organizado en plan ‘reino de taifas’, un modelo que ya es un clásico pero que es un pacto de no agresión, es útil para no discutir pero poco útil para coordinar un gobierno. Creemos que no hay un gobierno, sino tres, uno por cada socio del pacto, y donde el trabajo en equipo brilla por su ausencia. Y por lo tanto no hay un responsable del equipo, señor presidente.

El gobierno del Consell tiene un presidente que no es real sino virtual. Usted no decide ni gobierna. Sabe que su misión es la de sonreír, y representar a la institución y ayer se limitó a leer un discurso que no era el suyo, un copiar y pegar de las áreas, con 3 frases

escritas de su mano, que se corresponden con las tres veces que levantó la vista ayer. Usted señor Ensenyat es un Presidente con ideas republicanas que actúa como un monarca constitucional, reina pero no gobierna. Nosotros no lo vemos como Presidente de un ejecutivo, lo vemos como responsable de relaciones públicas.

Tenemos un gobierno del Consell que, además, está en continuo repensamiento, donde creo que se olvidan que es bueno y sumamente aconsejable venir repensados de casa. Los ciudadanos nos eligen para ejecutar programas y gestionar. Pero al final parece que 'Repensem Mallorca' es una cortina de humo para tener entretenida a la sociedad en los temas que ustedes ya tienen decididos o que no tienen incidencia real en la labor de gobierno. El problema es que lo hacen con dinero público y eso es muy delicado.

Y, finalmente, y ahí está quizás el punto más preocupante de todos ellos, es que el gobierno del Consell es un gobierno sin sensibilidad social, ese patrimonio que los partidos de izquierda se obstinan en acaparar solo para ellos menospreciando el trabajo de los que no piensan como ellos y encontramos que ese rescate ciudadano y esa emergencia social, a pesar de la mejoría en la financiación del Consell, no se nota en absoluto que se esté realizando ni en la gestión ni en los recursos que lleguen en mayor cantidad a los más desfavorecidos o los más vulnerables. No hay realmente una sensibilidad social que nosotros podamos ver que soluciona los problemas de los ciudadanos.

Como ven, señoras y señores consellers, la fotografía que surge de este Consell gobernado por Partido Socialista, MÉS y Podemos, es una instantánea en blanco y negro.

Una foto antigua, como antiguas y desfasadas son las políticas de una izquierda caduca que se están aplicando. Creo que, por lo menos, podrían intentar evolucionar dentro de sus ideas hacia una izquierda moderna que diese nuevas soluciones en vez de las mismas de los últimos 80 años de la izquierda europea.

Pienso que esa foto antigua es especialmente grave en estos momentos en España. Una foto movida por la falta de pulso, de acierto y de dirección, que hace que todo tiemble. Una foto recortada, porque el trabajo del gobierno insular no es para todos, sólo piensan ustedes en sus votantes.

Esa foto, que debía ser ambiciosa y que debería ser panorámica y abarcar a toda la sociedad, creo, presidente, que solo es un selfie: solo se lo hacen ustedes.

Señor Presidente, ¿quién, para el Partido Popular, tiene la culpa de esta situación?

Podríamos afirmar que, desde luego, todos los miembros de este gobierno: consellers, directores insulares y el resto de cargos políticos de la institución tienen su cuota de responsabilidad.

Y aunque esto sea cierto, y alguno, y alguna, de estos consellers y conselleras, haya dado especiales muestras de inoperancia, la realidad es que antes que todos ellos, y ellas, hay un primer máximo responsable que es usted, señor Ensenyat que quiere ser, además, un hombre simpático, quiere caer bien, tiene un perfil de alcalde de pueblo pequeño, es una persona ocurrente y agradable, no tiene mala imagen pero, como Presidente del Consell, nosotros pensamos que todo esto no es suficiente.

Realmente, Sr. Ensenyat, no sabemos qué piensa, porque no lidera a su equipo, porque da la impresión de que es incapaz de hablar en serio de la enorme responsabilidad que

tiene entre sus manos. Nosotros pensamos que, será buena persona y buen alcalde, pero no da la talla como presidente del Consell.

Usted ha aceptado ese perfil de representación alejado de la batalla y de la gestión. Pero no se equivoque, señor presidente. Ni el Consell es un club d'esplai, ni usted está en este cargo para pasear por la Part Forana. Usted está, o debería estar, para gobernar. Para poner orden cuando sea necesario. Para reconducir las cosas cuando estas no discurren por el cauce apetecible. Para conformar un gobierno que funcione en equipo y sin capillitas. Para gobernar para todos y no sólo a los que votaron a su partido o a los partidos de sus socios de gobierno.

Sabemos que le gusta su papel representativo y que no pierde ocasión de participar en todas las festividades y actos que se organizan y que le invitan y también que ha visitado todos los municipios de Mallorca pero como eso no es una novedad. Para diferenciarse y para dar una imagen distinta, más dialogante y de persona abierta a todas las opiniones, ha incorporado una novedad en sus visitas por la Part Forana, el 'Repensem Mallorca' y el resultado es que la imagen y aquello que nos transmiten los que acuden a esas visitas es una imagen de pérdida de tiempo y autobombo innecesario.

En su labor de representación sabemos que le gusta viajar y que al parecer piensa que nos hace y le hace al Consell un gran servicio. Ha viajado por California, Bruselas, Barcelona, Quíos... Nosotros echamos de menos viajes de trabajo útiles, aunque no digo que éstos no lo sean, pero como esto es un reino de taifas y sus consellers sólo lo buscan para los viajes de imagen y representación, pues probablemente solo vaya a éstos y no a los de trabajo.

Debido a todo lo que se ha dicho y escrito, quiero dedicar un minuto para aclarar la posición de mi grupo en relación a su viaje a Quíos. No criticaré desde esta tribuna la elección de Quíos, o de cualquier otro territorio, a la hora de destinar recursos solidarios del Consell de Mallorca para colaborar con regiones menos favorecidas que la nuestra.

Quíos ha sido su opción, y me parece una opción respetable, y desde aquí aprovechar para dar la enhorabuena, en nombre del Grupo Popular, al Fons Mallorquí de Solidaritat por su gran labor.

Pero ustedes han aprovechado un viaje humanitario para sacar rendimiento político y de imagen y nosotros pensamos que esta actuación debería haber sido mucho más sincera y, sobre todo, discreta.

¿De verdad era necesario semejante comitiva del Consell de cargos políticos, acompañantes, medios de comunicación y que se enfocase de esa forma? Usted estaba avisado. Nosotros lo avisamos en las reuniones. Decidimos no ir y le dijimos por qué y no entiendo el interés en mantener este montaje, esta comitiva y este despliegue mediático que casi todo el mundo ha criticado.

Si casi todo el mundo lo ha criticado, no creo que sea un error del Partido Popular el haberlo hecho también. Nosotros pensamos que usted se ha equivocado en el planteamiento y usted lo sabe.

Dejando este tema, me gustaría entrar a detallar el funcionamiento de los reinos de taifas. Evidentemente, todo lo dicho hasta ahora tiene su reflejo también en la gestión de las diferentes áreas:

Desde el Departament de Desenvolupament Local, el conseller, señor Font, ha colaborado con usted en tramitar lo importante que es 'Repensar Mallorca' y ha prometido muchas cosas a los ayuntamientos.

Este es el caso del Plan de Obras y Servicios o del Plan Especial, donde después de anunciarse una especie de revolución que iba a resolver todas las necesidades de los consistorios, apenas se han visto unas pequeñas novedades.

Lo más nos preocupa es que en estos momentos ni siquiera se ha satisfecho el compromiso de aprobar el Plan nada más empezar el año para que los ayuntamientos contarán con un margen de tiempo suficiente a la hora de elegir y diseñar sus proyectos.

Estamos a punto ya de superar el primer trimestre del año y el Plan Especial correspondiente a 2016 todavía no ha sido debatido ni aprobado en sesión plenaria. Este retraso sin duda perjudicará a los ayuntamientos y comprometerá los proyectos.

Sr. Font, ha anunciado usted muchas cosas: prometió cooperación técnica ilimitada, más recursos, ayudas para las infraestructuras hídricas de los ayuntamientos, modernización de los parques de bomberos, cobro del Serpreisal, etc.

Muchas reuniones de la Asamblea de Alcaldes, con algunas explicaciones interesantes y muchas otras absolutamente prescindibles. Han anunciado muchas cosas, han prometido muchas cosas y han conseguido muchos titulares pero empieza a cundir la sensación, entre los ayuntamientos, de que no se llegará a todo lo prometido y de que con 29 millones más de presupuesto, podrían haber mejorado mucho más las líneas de ayudas y reducir los gastos corrientes, de personal y de cargos. De momento tenemos retraso, un mes de retraso que será un problema para los ayuntamientos y para el Consell.

El Consell debe potenciar la vocación municipalista del Consell y creo que el Sr. Font debe aprovechar, desde su área, la unanimidad que suele acompañar las ayudas a los ayuntamientos. De momento, la unanimidad no la está teniendo y nos preocupa que usted no quiera aprovechar esta unanimidad que se suele producir.

No nos cuadra además, señor Font, la solución al cobro del Serpreisal ni que esté premiando, con un mecanismo sumamente dudoso, a los ayuntamientos que no hacen los deberes, con un mecanismo que acabará provocando que ninguno haga bien las cosas.

Sin incrementar los recursos, con retrasos y errores, es difícil convencer a los municipios de Mallorca que este Consell está de su parte para echarles una mano y atender sus necesidades.

Me gustaría, también, saber qué opina el Sr. Presidente de esta gestión que he comentado y espero su contestación.

El área de Medio Ambient tiene, para nosotros, un balance peor que la de Desenvolupament Local y creo que para usted también y eso se demuestra en el escaso tiempo que le dedicó ayer (45 segundos), un récord.

La consellera Soler se lo ha pedido ya en diferentes ocasiones. Debe usted parar máquinas en el área de Medi Ambient y debe repensar su gestión.

No nos ha hecho caso y el resultado ha sido nada más que conseguir, a toda costa, un titular de inicio de legislatura. Pero, ¿y qué pasa con la mala gestión del departamento?,

el desconocimiento de la consellera de la materia 9 meses después y una gestión carente por completo de transparencia.

Además todos hemos sido dejados de lado en los órganos para participar creados en este Consell y se han inventado, arropados por el eslogan de la nueva forma de hacer política, foros de opinión que tendrán entretenidos a todos los ciudadanos y perdiendo el tiempo durante los próximos años.

Para conseguir un titular, la consellera Espeja empezó su andadura engañando a todos los mallorquines. Aseguró que las cargas de combustible sólido recuperable procedentes de fuera de la isla ya no desembarcarían más ni en Alcúdia ni en ningún otro puerto de Mallorca. Se ocultó que había unos contratos que había que cumplir.

Posteriormente y con su inestimable ayuda, Sr. Presidente, que acababa de descubrir la pólvora, se sacó de la manga la ocurrencia de contar con el resto de consells insulares para optimizar las instalaciones de tratamiento de residuos de Mallorca. Le faltó un pequeño detalle: consultar a los consells de Menorca, Eivissa y Formentera si la idea les parecía bien. Como era de esperar, la respuesta de estos consells fue negativa.

Además ¿cree el Presidente que es mejor que Mallorca sea el 'femer' de Balears que el de Europa? Ustedes han jugado con la imagen del Consell y han propuesto una solución peor y más contaminante porque lo que pensaban quemar de Menorca y Eivissa contamina bastante más que el combustible sólido recuperado.

Y mientras tanto, todo el mundo espera que ustedes contesten al gran dilema. Ayer no lo contestó: ¿piensan mantener, sin ningún tipo de incremento, la tarifa de residuos como hizo el Partido Popular los 4 años anteriores en plena crisis?

Sabemos que no subirá en el 2016 pero, ¿y en 2017, 18 y 19. señor presidente? ¿Está usted en condiciones de garantizar que de cara a próximos años se logrará encontrar la fórmula para que la tarifa no cambie? ¿O utilizarán el sistema Armengol de subida de precios?

Pienso que deben ser valientes y tienen que decir cuál es exactamente su modelo de política medioambiental y qué piensan hacer para mejorar el modelo que tiene el Consell contratado y en marcha.

Comentario aparte merece también la actuación de la consellera en el tema de la subida de tarifas de los residuos cárnicos y el tratamiento de lodos.

Dado que se empeñan en no dialogar, en no explicar y en no ofrecer ninguna ayuda ni colaboración al resto de grupos y dar permanentemente la sensación de desconocimiento, tuvo que ser el Partido Popular, a través de sus alegaciones y la presión de los sectores y colectivos afectados, por lo que ustedes frenarán el incremento impositivo absolutamente inaceptable.

Esa misma inoperancia se ha puesto también de manifiesto en el caso del plan director de residuos, otra muestra de diálogo. En la anterior legislatura, cerramos la aprobación inicial previendo el cierre de dos líneas de incineración que anunció usted ayer como si fuese idea de su consellera, pero han preferido echar al traste todo ese trabajo. Volvemos a empezar y volvemos a anunciar que cerraremos dos líneas de incineración. En cualquier caso y bajo la excusa de fomentar la participación ciudadana, retrasan indefinidamente su aprobación definitiva. No dialogaron mucho cuando acordaron tumbar el Plan, ni una palabra.

Desde nuestro grupo mantenemos serias dudas de que el plan director de residuos sea una realidad esta legislatura. Y todo por el afán de confundir permanentemente la responsabilidad de gobierno con la vocación que tienen algunos por marear la perdiz.

No obstante, ese desconocimiento de la consellera en la materia no es la característica que mejor define su gestión sino la falta de transparencia.

Nosotros pensamos que ella es responsable de rendir cuentas, y no sólo en el pleno, sino también ante los órganos correspondientes, como la Mesa de Residuos, que apenas se ha reunido una sola vez esta legislatura y ello porque el Partido Popular insistió para que esa reunión se convocara, superado ya el medio año de legislatura y pidiéndolo a través del Pleno.

¿Cuánto tiempo más tendrá que pasar, consellera, antes de que nos ofrezca algún tipo de explicación sobre el cese de la persona que usted eligió para desempeñar el cargo de director insular de Residuos? ¿No eran, los de Podemos, los paladines de las cuentas claras y las instituciones con paredes de cristal?

Pues sobre esas paredes, hay un manto de opacidad, Sr. Presidente. No es ni mínimamente aceptable que se eluda cualquier tipo de explicación sobre lo que ocurrió con el antiguo director insular y por qué se tuvo que cesar, sobre todo teniendo en cuenta que éste hizo unas manifestaciones públicas apuntando a la existencia de supuestas irregularidades en el departamento.

No sé si el Presidente le ha pedido explicaciones o, como es de Podemos, no le toca a Usted hacerlo y se las tiene que pedir otra persona pero, en cualquier caso, a nosotros ni ella nos ha dado ninguna explicación ni usted tampoco y el responsable final es el presidente.

En materia de servicios sociales iban a constituir, teóricamente, la gran apuesta de este pacto. Durante la campaña electoral, y también durante los tiempos previos al inicio de la legislatura, hablaron ustedes profusamente sobre el gobierno de las personas y sobre el rescate ciudadano pero, ¿cuál es la realidad una vez transcurridos estos primeros meses de mandato? Pues la realidad es que el área de Servicios Sociales es la peor valorada de todo el Consell de Mallorca, lo nos debe entristecer a todos profundamente.

Además pienso que ustedes están fracasando en esta materia y que el fracaso está siendo sonoro, evidente y alarmante. Solo piensan en aumentar la estructura, incrementar personal y más gasto corriente. Políticas de antiguas izquierdas trasnochadas.

Es absolutamente lamentable que el Consell, con un presupuesto de 29 M€ más, dedique solo 11 M€ a las partidas del IMAS. No está sirviendo este incremento de presupuesto que tiene el Consell para ayudar a las personas que más lo necesitan sino que, realmente, está sirviendo para más cargos, más gastos y más personal.

¿Qué parte de este dinero se dedica a inversión? Pues en este aspecto la consellera de Bienestar Social y presidenta del IMAS ha conseguido una cifra redonda: 0 de inversión. De 29 millones más que tiene el Consell solo han destinado 11; 0 de inversión y no han demostrado que esta sea su prioridad.

Sin embargo, el balance de esta área no acaba con las cifras. No han puesto en marcha, ni da la impresión de que vayan a hacerlo, ningún nuevo programa de apoyo a los sectores más desfavorecidos. Han movido los programas, han cambiado los nombres y,

además, pensamos que ha ocurrido lo contrario, que los programas que funcionaban en la anterior legislatura, algunos han desaparecido.

Tampoco parece que se incrementen las plazas residenciales destinadas a los mayores con el objetivo de disminuir las listas de espera y no se ha previsto ningún recurso en el área de Inclusión Social para las familias, para las madres con hijos a su cargo, y para usuarios cuyo perfil no es el más adecuado para equipamientos como Ca l' Ardíaca.

Mucho más presupuesto para la señora consellera pero creemos que con peores resultados. Y pensamos que mucha menos ambición. Han renunciado a gestionar la parte de la Renta Básica que correspondería a la isla de Mallorca que es claramente una prestación complementaria de la Renta Mínima de Inserción que, por cierto, tampoco han incrementado este gobierno.

Igualmente grave, y me refería a ello al principio de este discurso, es la situación que están atravesando las entidades de menores por culpa de la mala gestión. A pesar de estar avisados, se están equivocando y siguen equivocándose.

Porque, en efecto, estas entidades ya se han quedado sin contrato. Carecen de cobertura legal, jurídica y económica. Y han de hacer frente a una tarea sumamente complicada y exigente sin unos mínimos requisitos de seguridad y garantías.

De momento, ya se ha llevado a pleno el primer REC y ¿cuántos más tendrán que aprobarse, Sr. President?, ¿quién paga las consecuencias? No es usted, ni la consellera, ni tampoco sus dos vicepresidentes, ni el resto de altos cargos del IMAS. Quienes pagan las consecuencias son los profesionales y los menores a los que cuidan. Lo que no aceptamos es que además ayer, Sr. Presidente, se escudase en la herencia para justificar los errores de su gobierno, algo muy habitual.

Si algo ha quedado claro es que el actual equipo del IMAS, y en particular la consellera, no valoran la experiencia y la aportación de las entidades del tercer sector.

¿Cree de verdad la consellera que ustedes conocen la realidad del tercer sector con mayor profundidad que las entidades que trabajan día a día con los más vulnerables? ¿Por qué con más dinero, con más recursos, con más presupuesto, lo están haciendo peor?

Se habla mucho de política social, la gran apuesta. La realidad es que con más medios lo están haciendo mal y en materia de servicios sociales eso es especialmente imperdonable.

En materia de carreteras, el pacto de gobierno prometió un cambio de modelo. En un pacto como éste, era importante que todos los partidos, y en especial su presidente, se encontrasen cómodos. Bajo este mandato, las carreteras iban a ser más sostenibles, más respetuosas y más ecológicas pero, exactamente, ¿en qué se ha quedado el nuevo modelo?

Que mejor que plantear y vender un gran cambio que al final no lo es. Parece que todo es distinto y la verdad es que los proyectos en carreteras son los mismos o muy parecidos: el mantenimiento es el mismo, las obras y proyectos que hay en marcha, en su mayoría, son obras y proyectos heredado que se continúan y los grandes cambios se concretan en vender, muchas veces, como nuevo lo que se ha heredado.

Por momentos he llegado a pensar que la comisión de seguridad vial no existía ni fuimos nosotros los que les obligamos a convocarla per una acuerdo plenario, ni que las campañas de seguridad vial para ciclistas no se hacían. He llegado a pensar que no llegamos a hacer ninguna y que los proyectos para los ciclistas eran un sueño. La limpieza y asfaltado de arcenes, los carriles bici, los proyectos amables con los ciclistas como ses Salines-Colònia, la iluminación del túnel de Monnàber, el asfaltado de la carretera del faro de Formentor, el asfaltado del coll de sa Creu, barreras, prevención de desprendimientos en la carretera de la serra, etc. Pero no, los resultados demuestran que no era un sueño y se pueden ver.

Me parece bien la continuidad en el trabajo realizado e incluso que hagan cambios. Me parece bien que continuen con la de Vía Conectora o 2º cinturón y el resto de obras del convenio. Nosotros también lo hicimos, pero no es justo ni correcto intentar convencer a la opinión pública de que todo es fruto de un nuevo modelo. La señora Garrido no será mejor que yo por intentar que yo parezca peor. Si lo hace mejor, yo lo reconoceré y reconozco los aciertos pero no acepto que el presidente, en su discurso, dejase caer que parece que la gestión en esta área, como en todas las demás, comenzó en julio del año pasado.

Eso si, nos preocupa mucho más el retraso del desdoblamiento de la carretera Lluçmajor-Campos. Nosotros conseguimos la financiación, el proyecto de trazado lo dejamos tramitado y listo para su aprobación definitiva y el proyecto constructivo casi a punto de licitación y ahora, a causa de la necesidad de contentar a los tres partidos del pacto, el proyecto está experimentando un retraso más que considerable.

Nuestro proyecto ahora ya estaría en obras. Lo dejamos todo dispuesto para que así fuera, pero ustedes han optado por demorarlo con la excusa de que el diseño no respondía a su modelo:

Reducir más de lo aconsejado la mediana y eliminar un enlace que, en el futuro, será necesario recuperar: esa es la contribución y la concesión que se tenía que hacer para que MÉS aceptase el proyecto de verdad.

Parece que el inicio de las obras, que el presidente anunció que finalizarían el próximo verano según dijo a Europa Press el 26 de julio de 2015. Nosotros pensamos que el inicio podrían demorarse hasta el 2017 y realmente lamentamos este retraso, que no es justificado.

En relación al convenio con el Ministerio de Fomento, reconocer que fue un acierto que nosotros heredamos pero un problema en la forma que lo hicimos. Tuvimos que desbloquear la situación y persuadir al Ministerio de que se harían las inversiones comprometidas en el convenio y no se dedicaría el dinero a gasto corriente perdiendo toda la liquidez. Ahora el Ministerio exige lo que marca la ley, que se hagan las obras antes de seguir pagando más. Estoy todavía esperando que la señora Garrido me explique de forma detallada que cambios han pedido.

El señor presidente debería contestar también cuándo rescatarán y con qué dinero el túnel de Sóller y si los ciudadanos de Sóller, Fornalutx, Bunyola y Escorca dejarán de adelantar el dinero tal y como se comprometieron pero, sobre todo, con el compromiso de que siga pagándolo el Govern porque, si en vez de pagarlo el Govern lo paga el Consell, no ganaremos nada.

En cuanto a urbanismo y territorio, decir que o se comienza de inmediato la revisión del Plan Territorial o ya no será posible finalizarlo en esta legislatura. ¿Tienen ustedes intención de aprobarlo definitivamente? No soy muy optimista por la dificultad de llegar a un acuerdo entre ustedes. Pero pienso que sería un error no intentarlo. La animo a que inicie conversaciones con la oposición, señora Garrido. Aceptamos también la mano tendida del presidente.

Reconozco, señora Garrido, su diligencia en poner en marcha el plan de equipamientos comerciales y la norma territorial cautelar que lo acompaña. Estábamos de acuerdo todos aunque ya veremos como acaba el Plan, pero eso es otra historia. Es un buen modelo a seguir para poner en marcha la revisión del Plan Territorial.

En relación a la Disciplina Urbanística todos los intentos han sido demonizar el trabajo de la anterior legislatura, un trabajo que fue una clara herencia y continuidad de lo que nosotros nos encontramos y heredamos de ustedes. Mantuvimos los recursos en época de crisis y dejamos aprobada la normativa para dar herramientas a la Agencia a través de la Ley del suelo y de su Reglamento. Pero pienso el intento de culparnos de todo el retraso acumulado por el Consell en las últimas legislaturas o décadas, no ha es ni justo ni correcto y además no es cierto.

Nos preocupa y mucho la inseguridad jurídica que ha provocado el Govern con sus Decretos Ley de medidas urgentes y su falta de modelo y de soluciones. Es importante reclamar desde el Consell que se solucionen rápido las dudas y problemas que ahora mismo ha creado el gobierno de la Sra. Armengol. La consellera dice que tiene su opinión y que tiene su modelo y que no le han hecho caso. Eso nos criticaban a nosotros.

Señor Presidente, para finalizar con este Departamento, después de estos 9 meses nos preocupa tremendamente que a los ayuntamientos no se les trate de una forma objetiva a la hora de tramitar sus planeamientos. Da la impresión que el color político de la corporación influye en la toma de decisiones y eso no debería volver a ser así. Hay que respetar, dentro de la legalidad, la voluntad política de las mayorías en los ayuntamientos.

En materia de hacienda, heredaron ustedes un Consell con las cuentas saneadas después de cuatro años de política responsable y rigurosa que logró revertir una situación dramática y catastrófica que ponía en riesgo la supervivencia y viabilidad de esta institución.

¡Qué diferente es la herencia que ustedes han recibido en comparación a la que tuvo que gestionar el PP!

A ustedes no les esperan los proveedores en los pasillos, hartos de que pasen los meses y no puedan cobrar sus facturas. Ustedes no han de gestionar una contabilidad repleta de números rojos. Ustedes se han beneficiado de una ley de financiación de los consells insulares, negociada y culminada durante la legislatura anterior, gracias al acuerdo entre el gobierno autonómico y los consells insulars.

Y es precisamente esta ley, que ustedes tanto denostaron cuando estaban en la oposición, la que les permite contar con unos ingresos fijos que aseguran la estabilidad presupuestaria del Consell y que hacen que se beneficie, además, de las mejoras en los ingresos que tenga la financiación del Govern.

Resulta curioso que a pesar de sus críticas y de su compromiso para cambiar la ley de financiación de los consells, que incluso figura en el acuerdo de gobernabilidad, nada han hecho al respecto. Supongo que porque les gusta y porque fue un buen acuerdo. Mejorable, como cualquier otro, pero un buen acuerdo, en definitiva. Usted además lo reconoció ayer.

En referencia a la incorporación de más competencias. Transcurridos nueve meses, la estructura competencial del Consell es la que era. De momento seguimos como estábamos. Ya veremos que pasa con sus previsiones y calendarios anunciados. Eso sí, a pesar de que esas competencias aun no forman parte de las atribuciones del Consell, se han apresurado a incrementar la nómina de altos cargos para que vayan calentando la banda, supongo.

De hecho, es una lástima que, en vez de aprovechar la seguridad financiera de la que se benefician ahora, no se atrevan a construir un Consell más ambicioso, con más capacidad inversora, con más posibilidades de ayudar a los municipios y a los ciudadanos.

Muy al contrario, la apuesta ha sido sobredimensionar el organigrama político, incrementar el gasto corriente, la estructura del Consell y los gastos en estudios, trabajos e informes externos. Ayer escuchamos como defendía la política de izquierdas anticuada de engordar lo público y las administraciones. No podemos aceptar que haya dedicado 12 millones a personal y 3 más a informes externos de 29 millones más de financiación (más de la mitad).

Ni siquiera tratan de sacar partido de la posibilidad de nuevos ingresos que puedan mejorar todavía más el margen presupuestario del Consell de Mallorca. Así se ha puesto de manifiesto en el caso de la ecotasa o impuesto turístico. Mientras todos los consells reclamaban su participación en el impuesto ecoturístico, en el Consell de Mallorca se quedó callado, ni una alegación por escrito.

Supongo que no quieren molestar al Govern con reclamaciones económicas, pero nos extraña que la propia consellera de Hacienda, la señora Cladera, asegurara en sede parlamentaria que no había recibido ningún tipo de reclamación o de exigencia desde esta institución sobre la deuda que aun mantiene el ejecutivo con el Consell. Durante 4 años hablamos, pleno si y pleno también de este tema. Han llegado al gobierno y se han olvidado de las *bestretes*.

La consellera Cladera puede estar tranquila. En el Consell se atan los perros con longanizas. Sobra el dinero por todas partes. Y ni se molestan en exigir el pago de lo que nos corresponde. Es una curiosa manera, Sr. Presidente, defender los intereses de la institución.

En materia de cultura, además de ser los paladines de los servicios sociales, también lo son de esta materia. Los partidos del pacto siempre se han presentado como los valedores más importantes de la cultura. Los únicos. Siempre se han preocupado de trasladar la imagen negativa del PP en materia de política cultural.

Sin embargo, una vez más la teoría no se corresponde con los hechos. La política cultural que aplica en la actualidad el Consell no es en absoluto ambiciosa.

El responsable del área, el conseller Miralles, vicepresidente primero, parece más preocupado por seguir pasando desapercibido ¿Cuáles son los planes del conseller para

potenciar la oferta cultural de Mallorca? ¿Cuál es, en definitiva, su modelo? Un gran interrogante se cierne sobre ambas preguntas.

Más dinero para subvenciones, Sr. Miralles, y muchas críticas a la anterior gestión al frente del Teatro Principal, gestión que, por cierto, la pasada legislatura salvó el teatro.

Ojalá que, en el caso del Principal, no se repitan los errores del anterior pacto de progreso. Dejaron el teatro en una dramática situación económica que ponía en jaque su continuidad, así como el mantenimiento de algunas de sus ofertas culturales más emblemáticas. Todos nos acordamos del embargo de las cuentas.

La realidad es que en los cuatro años anteriores se aplicó en esta casa una política cultural coherente que dentro de las limitaciones del momento se saldó con resultados más que fructíferos.

Esa política respondía a un modelo concreto: incentivar nuevos públicos, abrirse a todos los gustos culturales y artísticos y de proyectar una imagen internacional de Mallorca a través de la cultura.

A parte de incrementar las subvenciones, Sr. Miralles, ¿cuál es su modelo? Solo hemos escuchado un listado de actividades y proyectos que en muchos casos no son más que una continuación de los últimos 4 años. En materia de patrimonio histórico ¿qué hacen?

Señor presidente, señoras y señores consellers, después de este repaso por áreas quiero, finalizo. Después de las elecciones de mayo y de estos nueve meses, decirle al presidente que, después del difícil comienzo de la pasada legislatura, ustedes lo han tenido más fácil. Ya nos hubiera gustado a nosotros recibir esta herencia.

Con la situación de julio, si hoy el Partido Popular conservara el gobierno, seguro que el resultado sería una foto mejor que la suya. Como mínimo habríamos aprovechado mejor la actual situación de financiación.

Estoy seguro que su comodidad, Sr. Presidente, en el papel de moderador, de embajador y de vendedor de la campaña de Repensem está bien pero eso no es lo que toca. No es usted ejecutivo ni vemos que intervenga en la solución de los problemas. Ha conseguido usted un pacto de no agresión (la señora Armengol no ha tenido la misma suerte) pero este no es el pacto en equipo para gobernar y eso se nota.

Han decepcionado a pesar de su discurso. Sr. Presidente, creo que usted es consciente de que han decepcionado. Está decepcionado porque gestiona peor con más altos cargos, porque 'Repensem Mallorca' es una pérdida de tiempo y de dinero y no sirve para nada, porque con más recursos no incrementan las ayudas a los ayuntamientos y encima llevan retraso, porque sabe que acabará subiendo las tarifas de la incineradora antes de acabar la legislatura. Decepcionado por su error con la importación de basura de Ibiza y Menorca y por ofrecerse para ser el 'femer' de Balears.

Decepcionado porque el Plan Director de Residuos se convertirá en una agenda de conferencias y no se aprobará. Decepcionado por su política de transparencia estos 9 meses. Decepcionado por volverse a equivocar anunciando el final de las obras del desdoblamiento de la carretera de LLucmajor-Campos para este verano. Decepcionado porque ya sabe que no hay nuevo modelo en carreteras, porque no han empezado la revisión del Plan Territorial, porque no han cumplido con su obligación de reclamar la deuda y las *bestretes* pendientes al Govern, porque el calendario de transferencia de competencias no es el que usted querría

Decepcionado porque con 29 millones más de presupuesto no se nota ningún rescate ciudadano ni más inversiones en el IMAS. Decepcionado porque las entidades de menores no han firmado sus contratos y porque se está prescindiendo de programas sociales que funcionaban, como el programa Espai y, finalmente, decepcionado porque nadie se cree que ‘más es menos’ pero usted está engordando el Consell de Mallorca de una forma innecesaria y ese ‘más’, Sr. Presidente, es más.

Por estas razones, y por muchas otras, el balance de legislatura que hacemos es la fotografía en blanco y negro de la que le he hablado, la *‘sortida de cavall i arribada d’ase’*. Una decepción.

Deseamos, desde el grupo del Partido Popular, que esa fotografía vaya tomando color y, a pesar de que no confío en su oferta de diálogo porque no ha existido hasta ahora, le tomo la palabra, Sr. Ensenyat, y espero que en su próxima intervención me concrete esos diálogos. Ahora no tengo tiempo pero en la réplica le concretaré aquellos temas en los que me gustaría dialogar.

Menos repensar, más trabajar. Un poco más de pico y pala, Sr. Presidente, y menos filosofía. Muchas gracias a todos.”

El moderador, Sr. Miralles, dóna la paraula al Sr. Pastor del Grup El Pi-Proposta per les Illes.

El Sr. PASTOR (El Pi-Proposta per les Illes) pronuncia el discurs següent:

“Molt bon dia Sr. President, senyores i senyors consellers, a la fi començam el tant esperat debat. Avui realment comença el debat. Vull recordar que el dia de la seva investidura com a president, aquest que li parla, en nom del meu grup li vàrem demanar un debat d’investidura, un debat de programa de govern per tal de poder arribar a acords i entre tots construir el que, des de la discrepància, volíem la majoria dels que avui representem aquesta institució: un autèntic govern de Mallorca.

Quan ahir l’escoltava, un ciutadà imaginari me va fer una pregunta: per què el president del Consell de Mallorca sempre que fa una intervenció conta una conversa amb un ciutadà? I me demanava, per què els ciutadans que parlen amb el president són sempre desconexors de la realitat de Mallorca? Al que ahir feia referència vostè no sabia com funcionava el debat del Consell al que va assistir –imagin que era dels pocs que varen assistir al debat– i la seva amiga madrilenya que va citar el dia dels premis d’Onda Zero no sabia que a Mallorca hi havia arbres, ni muntanyes i es devia pensar que anàvem descalços. Vaja amistats, Sr. President!

M’esforçaré, senyores i senyors consellers, perquè la resposta que va donar al seu conegut mallorquí no sigui certa. No me limitaré a fer una simple crítica a la seva gestió i que aquest debat no quedi com una obligació que marca el reglament i que com més aviat acabi millor, que imagin que és com vostè voldria.

El debat d’ahir arriba tard si volem parlar de programa de govern, i una mica prest si hem de fer una valoració de la seva gestió, però aprofitaré els trenta minuts que tenc per analitzar el que pensem dels seus nou mesos de govern; li demanaré per una sèrie de qüestions i també, com no, li faré algunes propostes de pacte de govern.

Abans de res, li diré en honor al *‘fair play’* i a la veritat, que el Consell que s’ha trobat, és una institució difícil de governar, una institució amagada i amb poc pes polític i social. La tasca que li espera, que ens espera, és difícil i li vull reconèixer.

Si ahir, Sr. President, ens volia castigar i avorrir per no haver acceptat el format de debat que vostè volia, li he de reconèixer que ho va aconseguir. Si me permet la broma, podríem recomanar a totes les persones que tenen problemes de somnolència que quan no es puguin adormir, posin el seu discurs i n'estic ben segur que en manco de 20 minuts dormiran tots com a angelets.

Per parlar un poquet més d'una hora i mitja, Sr. President, ens va parlar de tot, va omplir les pàgines del seu discurs de paraules repetides com 'farem', 'aprovarem', 'estem elaborant', quasi sempre, durant tot el discurs, parlant en futur.

Ahir, Sr. President, no va venir a passar comptes, va venir forçat per un reglament que marca que hi haurà un debat de l'estat del Consell i poca cosa més.

Per parlar de 9 mesos de gestió, va haver de ficar al discurs que canviarien una caldera d'un refugi i que han prorrogat el contracte de l'auxiliar administrativa del programa del Codi Ètic de Bon Govern i Transparència. Segurament amb aquestes notícies que va donar ahir, els mallorquins i mallorquines avui s'han aixecat més contents i xalests.

Ahir ens va presentar les bonances de la nova era, de la nova política, de què canviaran la democràcia i el parlamentarisme i miri, Sr. Ensenyat, durant els 9 mesos que duim de legislatura ens han deixat nombrosos exemples de mala gestió, de deixadesa i sobretot de manca de diàleg. Sí, manca de diàleg. Només en saben parlar però no el saben aplicar. I aquesta és la nova política que vostès pregonen als 4 vents? Repensem Mallorca diuen. No seria millor que repensi si té l'equip que necessita per governar el Consell de Mallorca? Encara hi és a temps.

Al seu pacte de govern diuen que volen un Consell més participatiu i la primera mostra d'aquesta participació és fer, set mesos després de la presa de possessió, una audiència pública mal plantejada, que no respon a una participació real, si no a un *paripé* amb molt poca participació.

El seu pacte de govern parla de la transformació del Debat de Política General, una transformació que vostè, Sr. Ensenyat, ja somiava l'any passat en aquest mateix debat. Un debat transformat (no sabem en què) amb una audiència pública feta i totalment inútil, ja m'ho corroborarà. Què en van treure en clar d'aquella audiència? Ni les associacions assistents, ni els conselleres que es dedicaren a fer autobombo en varen treure res. I el que és més greu: la ciutadania tampoc.

Varen començar amb molta energia amb el traspàs de competències. Energia, m'ha d'entendre. Es van fer la foto, a principi de legislatura, amb tota una sèrie de declaracions d'intencions i, des de llavors ençà, res més. En turisme, sol·licitar la transferència d'ordenació i promoció fou a iniciativa del nostre grup. Se'n van a FITUR i res té a veure el que diuen amb el que allà es va poder veure: cap promoció del turisme fora del sol i platja, cap mostra de cultura. I el senderisme? I la serra de Tramuntana? I el patrimoni? On són les alternatives al sol i la platja que vostès proposen? No canvia res en la manera de fer. Tot segueix igual. 'Hem eliminat dualitats', es lamentava vostè d'haver sentit moltes vegades. I jo li deman: quines han eliminat vostès en 9 mesos? Permeti que li contesti: cap!

Me va estranyar ahir, Sr. President, que no fes ni una sola menció al projecte insígnia del govern d'aquesta legislatura: l'impost per estades turístiques. Va xerrar dues hores i ni una sola menció a l'impost d'estades turístiques. En pocs dies tendrem aprovat l'impost i m'agradaria saber si ja sap que li tocarà al Consell. M'agradaria saber, Sr.

President, què ha negociat vostè amb Podemos perquè, qui decideix com serà aquest impost no és la presidenta Armengol, és el Sr. Jarabo. M'agradaria saber què ha pactat amb ell que li tocarà a aquest Consell.

Però l'article 70 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears parla de moltes competències: seguim amb les duplicitats, avui en dia, en serveis socials, cosa que per ventura no està tan malament donades les errades que hem vist els darrers mesos amb les entitats de menors. Vostès apliquen la llei del mínim esforç i, així i tot, encara fallen. Fallen a nivell humà i fallen a nivell institucional.

Sol·licitar la transferència de transport terrestre també fou una iniciativa del Pi i a pesar que el nostre grup pensava que hagués estat bé tenir-la com abans millor, per tal d'arribar a un acord amb vostès, aquesta no arribarà fins al final de legislatura.

Duplicitats dèiem, i vostè Sr. Ensenyat tenia una llista ara fa un any i deia: el Consell té refugis, el Govern té refugis, els ajuntaments tenen refugis. També podem parlar de bombers. El Consell té bombers, l'Ajuntament de Palma té bombers, el Govern té competències en extinció d'incendis, també en protecció civil. Tanmateix, quan hi ha una desgràcia compareix tothom; no valdria la pena unificar esforços i crear un únic cos, potent, ben dotat i sobretot eficaç?

Això, és evident, ho deia abans de ser president d'aquesta institució i ara, els bombers estan en una situació totalment precària, es queixen de la seva manca de recursos per tal de poder dur a terme la seva feina amb totes les garanties. Resulta que tornen a posar en marxa el pagament del SERPREISAL als ajuntaments de més de 20.000 habitants, amb la promesa de reinvertir aquests doblers. Segur? Perquè tenim precedents d'incompliment dels seus acords, i no li repetiré el que ha passat amb les entitats de menors.

Seguint amb el tema dels bombers... Han parlat amb ells sobre les seves necessitats? Saben que volen canviar la seva categoria laboral a C1 perquè ara tenen un sou base ridícul de 637 € que els perjudica de cara al futur? Saben que consideren necessari que hi hagi especialització dins el servei? Si ho saben, no ho pareix perquè l'única actuació al respecte que ens han proposat el conseller és dur a aquest Ple una proposta d'acord per deixar-lo contractar sense cap tipus de contracte, d'una forma totalment irregular.

Com es pot imaginar, Sr. President, nosaltres ens vàrem negar i, a dia d'avui, nou mesos després, encara no s'ha fet el concurs per poder comprar el material necessari d'una forma legal, una clara forma de bon govern i de transparència perquè, Sr. President, les coses és poden fer bé! I sobretot, es poden fer! Només fa falta una mica de voluntat.

Hem aprovat els primers pressuposts... I la promesa d'exigir el finançament incondicionat? Demanaran la concreció del sistema de finançament dels Consells Insulars? Demanaran més autonomia financera? Deia ahir, aquí mateix, el Sr. President, que aquest gràcies a la nova Llei té una situació molt millor, que rep més recursos i que, per això, ha pogut incrementar les partides com per exemple de Benestar Social. Sap el Senyor Ensenyat que el seu grup i el grup Socialista varen presentar una esmena a la totalitat de la llei actual al Parlament de les Illes Balears la passada legislatura?

Permeti que li recordi com va acabar la intervenció el representant socialista, l'actual portaveu del Govern. El Sr. Marc Pons deia: 'Hi ha un acord entre totes les federacions socialistes, que la pròxima legislatura, que hi haurà un canvi de govern, canviarem

aquesta llei, hi haurà més recursos per als consells insulars i no aniran, com van ara, sense poder ni tan sols exercir les seves pròpies competències’.

Me podria dir si existeix algun un compromís per part de la presidenta i quin calendari té? Me podria dir si el Govern s’ha compromès, com varen dir la passada legislatura, a canviar aquesta llei?

En el seu pacte de govern diuen: ‘El nou executiu ha d’efectuar una nova política basada en els valors progressistes: la igualtat, la solidaritat i la justícia social’, i ahir vostè fa afegir ‘i el feminisme’.

Una de les seves principals línies d’acció en serveis socials diu: ‘dignificar els espais i atenció als menors; revisar el projecte i metodologia d’atenció als menors en situació de desprotecció, entre d’altres’. I com fan comptes fer-ho? La primera cosa que fan és deixar sense cobertura legal les associacions que es dediquen a l’atenció al menor, unes entitats sense les quals no es podria donar atenció a aquestes persones. Deixen aquestes entitats en un limbe jurídic, del diàleg no se’n sap res, incompleixen acords de paraula. I me deman: on són les responsabilitats polítiques que fan que avui, a cada Ple, ens hagin de dur factures per reconeixement extrajudicial de crèdit perquè les entitats de menors estan sense contracte?

Però la incompetència no acaba aquí, Sr. President. La manca de diàleg existeix només entre vostès mateixos. Fan un plec de condicions inassumible per les entitats que, com sabem, ha quedat desent. És això seriós? Repetesc la pregunta: on són les responsabilitats polítiques? Perquè la presidenta i els vicepresidents continuen sense dir res, com si no anàs amb ells, mentre que les entitats de menors estan sense contracte. Què fan, Sr. Ensenyat? Encara s’ho repensen? Si això ho hagués fet l’anterior equip de govern, haurien demanat caps i haurien fet sang i fetge per incompetència dels responsables polítics. Ara en canvi, el més absolut silenci.

Me permeti que li faci una pregunta i al mateix temps un prec. Sap que el vicepresident de l’IMAS fa visites a instal·lacions de propietat municipal i ni tan sols ho fa saber als responsables de l’ajuntament, batle i regidors? Ho sap? Aquest és el respecte que tenen al municipalisme? Ens agradaria, li demanam i li exigim que posi ordre i que això no torni a passar, que quan un responsable polític d’aquesta institució vagi a un ajuntament, ho faci acompanyat dels seus dirigents elegits pel poble, pels batles i pels regidors.

Parlarem de medi ambient. Què fan? El seu pacte de govern diu: ‘potenciar la xarxa de refugis mitjançant un pla que unifiqui la xarxa d’albergs i refugis públics. Es demanarà la transferència al Govern dels seus, així com la de fars públics dels ports de l’Estat espanyol’. Hi han fet res? Estan en negociacions?

Ho deman, Sr. Ensenyat, perquè podria ser, o bé no hagin fet res perquè esperin que ho proposem amb una moció a un Ple com han fet amb la importació de residus que va ser a iniciativa d’El Pi-Proposta per les Illes, o bé perquè no se’ns ha informat de com ha estat fins ara i avui té l’oportunitat de fer-ho.

Deien, es varen comprometre i varen prometre que no apujarien la taxa de residus i en poc més de 7 mesos ja ho han fet. No es pot prometre una cosa en campanya i fer-ne una altra totalment diferent quan es governa.

Avui, vostè ha de donar la cara per tot el seu equip de govern, i des del nostre grup pensam que, en algun cas ho fa per obligació. M’explicaré. En una altra ocasió ja li he

expressat que trobarem estrany l'elecció de Podemos com a partit fort al seu costat. I veim com el Partit Socialista segueix en un segon pla, totalment marginat i la veritat és que no ho entenem.

Ha arribat el moment de dir prou. Les actuacions del seu vicepresident Jurado o d'alguna de les seves directores insular com la d'Igualtat i perdonin l'expressió, són per llogar cadiretes, és el sùmmum de la desconeixença i, sobretot, de la incompetència.

La setmana passada vàrem demanar la destitució de la directora insular d'Igualtat per fer un ús partidista de les xarxes socials d'aquesta casa i la resposta del Sr. Jurado va ser que no hi havia motius. Per cert, ni el seu partit ni el PSOE varen obrir la boca i no pronunciaren ni una sola paraula de defensa d'aquestes actuacions però, això sí, el seu vot va ser en contra de què aquesta moció prosperàs així com la que va presentar, en el mateix sentit, el Grup Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, una manera exemplar de depurar responsabilitats polítiques.

Al passat Ple es va donar compte del cessament del Sr Jurado al capdavant de l'Institut Hípic, cosa que vàrem celebrar, seguint celebrant i que tot el col·lectiu encara celebra, però ens agradaria que anàs més enllà i que fes exactament el mateix amb Comunicació i també amb Gent Gran. Tothom en comença a estar cansat de Podemos. Al Govern, la Sra. Armengol i el Sr. Barceló, tot el dia bufen; a l'Estat bufen i jo li deman a vostè que pegui una bufada, una bona bufada, i hi posi una miqueta d'ordre i poc de seny.

Perquè, Sr. President, al cap i a la fi, és a vostè a qui jutjaran al final. Per què no es recolza més, per exemple, en el Sr. Miralles? On en el Sr. Cosme Bonet que, malgrat les diferències polítiques, és un exemple de respecte cap als partits de l'oposició i de bona gestió. Segurament no vol dir que es solucionàs tot però, com a mínim, tendria al seu costat gent com vostè i ho dic perquè tendria gent que coneix el que és la gestió d'una institució, cosa que és prou important.

Parlant de l'Institut Hípic, me deman si estan contents amb la gestió que en fan. Imagin que no perquè han canviat de representant. El Sr. Jurado ja hi pinta res. Cada vegada que surt als mitjans de comunicació, és per una mala notícia. Quan el vàrem recriminar que no posaven a la gerència cap expert en el món del trot, ens digueren que posaven gent amb un perfil econòmic... I resulta que hi posen un misser. Segurament era un compromís d'algú... És aquesta la nova política de la que vostès parlen?

Transparència i bon govern no són precisament el model que ha aplicat el Sr Jurado fins ara a l'Institut Hípic. Una institució que convoca les subvencions quan ja s'ha fet l'activitat, un autèntic frau de llei, i no només ho han fet una vegada, ho fan com a sistema, és una autèntica vergonya.

En el mes de setembre, varen convocar a l'Institut Hípic i varen aprovar l'ordre de subvencions o línia de subvencions del Gran Premi de Mallorca. Aleshores vaig dir que aquesta gent ho fa bé perquè, vuit o nou mesos abans, ja treuen la línia d'ajudes. La sorpresa va ser que la línia d'ajudes que treien era la que s'havia fet el mes de maig passat. Això és transparència? Això és un bon govern?

Ens parlava el Sr. President que s'ha de reduir el cost de l'Institut. Pensam el mateix i li demanam que sigui valent. Si ho demana als professionals i a la Federació, li donaran la solució: el trot es podria autofinançar amb un sistema d'apostes. Sigui valent i no haurà d'aportar 2,5 milions d'euros cada any a l'Institut Hípic. Nosaltres li demanam que sigui

valent i tregui el sistema d'apostes que reclama el sector i farà viable el trot a les Illes Balears.

Parlem de cultura. Pensa que el Teatre Principal és el referent del teatre, de la música, de les arts escèniques de Mallorca? Jo diria que no, i amb una aportació de més de 3 milions d'euros ben bé ho podria ser. La seva programació no és atractiva, es contracten espectacles que vist el nombre d'espectadors no tenen rendibilitat social, contracten obres que costen més de 30.000 € i pressuposten manco de 2.000 € en concepte d'entrades. Posi ordre que, en aquets moments, me cregui que no són un model a seguir.

I si vol que li digui com ho faria, basta que miri com ho fan ajuntaments com el de Sant Llorenç, Manacor o Artà que, amb un pressupost que no res té a veure amb el del Consell, són un autèntic referent, no només a Mallorca, sinó que també a l'exterior.

Esports? Què han fet fins ara? Tot el que va dir ahir en el seu discurs és: 'farem', 'programarem', 'posarem en marxa'. De moment molt poca cosa i s'ha de dir, que a la passada legislatura –cosa que vaig veure com a batalla–, l'anterior director insular va fer una gran tasca amb molts pocs recursos. Copiïn, facin el se feia en l'anterior legislatura.

Me preocupa aquesta obsessió de contractar més personal. Ahir en va parlar gairebé 15 minuts. Augmentar el capítol 1 del pressupost. El nostre partit pensa que aquest ha de ser l'autèntic govern de Mallorca, però això no requereix més despesa ni més alts càrrecs ni més personal. Li vull fer la primera proposta d'aquesta legislatura: li deman que creï una comissió per començar a pensar en fer la tercera descentralització cap als ajuntaments. No només demanam més competències cap al Consell sinó que demanam més transferències cap als ajuntaments que segurament n'hi ha que se poden assumir. Li deman que creï una comissió per estudiar aquesta transferència cap als ajuntaments.

Segona proposta: consens amb el Pla Territorial de Mallorca. Sigui generós i arribi a un gran acord amb els grans partits i, sobretot, amb els partits de l'oposició. Per cert, Sr. President, a dia d'avui no tenim ni una sola notícia, ni un sol document, no se'ns ha informat absolutament de res al respecte. I me permeti una pregunta d'urbanisme. S'està parlant que es vol augmentar la parcel·la mínima a sol rústic a tres quarterades. Volem saber avui, de la seva boca, si això és cert o no i advertir-lo que el nostre grup no li donarà suport. Estarem totalment en contra de canviar les dues quarterades a les tres quarterades. Si la gent ho diu, qualcú n'haurà parlat i nosaltres ens hi oposarem rotundament.

Impuls de la Xarxa dels Ajuntaments pel Llull, 9 mesos després. Vostè me va demanar quan el batle de Manacor era del seu partit, que me pareixia que la seu fos al meu municipi tal com vaig proposar quan jo era batle. Li vaig dir que me pareixia molt bé. Agafi la iniciativa que val la pena, que la cultura ho necessita i que la institució Ramon Llull ben val que els ajuntaments tinguin el suport. El Consell Insular de Formentera ja en forma part però aquest, de moment, ni tan sols no en forma part.

Rutes cicloturístiques. Ara fa pocs dies varen presentar que per vostès era important el cicloturisme i també coincidim amb vostès. 9 mesos després, Sra. Consellera, Sr. President, estan fetes una autèntica pena: herbes, clots, senyalització que cau, que no se veu. Posin fil a l'agulla i comencin a invertir doblers en aquestes rutes.

Encomanin ja, d'una vegada per totes, el Pla Director Sectorial d'Equipaments Comercials; el temps passa i el sector ho necessita i els ajuntaments, que fan planificació, també.

Va parlar de catàleg de camins públics. Assumeix vostè el compromís d'aprovar-lo? Assumeix vostè la responsabilitat de les conseqüències econòmiques que això pot tenir? No carregui el mort als ajuntaments i es posi al cap davant del mateix.

Ahir, Sr. President, no va fer ni una sola proposta de consens amb temes d'estat d'aquesta institució als grups de l'oposició; ni una, és lamentable però va ser així. Durant aquest mesos, hem donat prou mostres de què pot comptar amb el nostre grup per arribar a acords, però això, Sr. President, de vostè depèn.

Vull acabar fent-li una pregunta d'un tema que ens té a tots preocupats: la sequera. Sr. President, va parlar de medi ambient i no va parlar de sequera. No plou i les previsions són certament alarmants, ens agradaria saber què ha fet el president en aquest sentit; ens agradaria saber quines són les mesures ha pres vostè o el Govern per garantir el subministrament d'aigua durant els mesos d'estiu i, per favor, no me contesti que no té competències. Si no ho ha de fer vostè, me digui què poden sentir els mallorquins de la seva veu del que farà aquesta institució o què farà el Govern de la Comunitat Autònoma.

Ara ja si per acabar, ho vull fer amb un tema amb el que vostè va començar ahir la seva intervenció. Un tema seriós, el tema dels refugiats. Va afirmar que la major tragèdia que pateix avui la humanitat és el drama que viuen les persones que han de fugir del seu país per motius de guerra i jo no entraré a detallar les innumerables tragèdies que viuen les persones arreu del món, que no són portada de diaris, ni notícia dels telediaris. Burundi, Eritrea, Haití, Etiòpia, Txad, Timor Oriental, Sierra Lleona, Angola i Djibouti entre d'altres figuren en la llista dels 20 països del món on la gent pot morir de fam o de set.

Massa drama per justificar un viatge que, en el nostre parer, ha estat un error. Vostè va dir que voldria no haver hagut de fer mai aquest viatge. Hi estem d'acord. Tant de bo que aquesta situació no s'hagués produït però també tant de bo que vostè no hagués pres la decisió de fer una comitiva i anar cap allà.

Estem d'acord en què el drama dels refugiats i la gestió que se'n fa des dels països de la Unió Europea no és exemplar. Però ahir vàrem haver d'assistir, abans del Ple, a la justificació del perquè s'han hagut de desplaçar un president, un vicepresident i un conseller acompanyat d'alts càrrecs, de càmeres de televisió i premsa per fer una prospecció del que passa a Grècia perquè després el Fons Mallorquí de Solidaritat faci un projecte de 88.000 €.

Si me digués que no sap què passa a Eritrea, el creuria; que hi ha necessitat d'anar allà, el creuria perquè està enfora i els mitjans de comunicació no ens informen, però si d'una cosa estam sensibilitzats gràcies als mitjans de comunicació és amb el drama dels refugiats. Amb un tema en el que ben segur ens haguéssim posat d'acord. Vostè, Sr. President, s'ha equivocat i ha fet un mal terrible a una causa justa i segurament necessària però també ha fet un mal terrible a la Institució que representa.

El Fons Mallorquí de Solidaritat no el necessita ni a vostè ni al Sr. Font ni al Sr. Jurado per anar a saber el que passa a Grècia. Sap com va justificar el Sr Jurado del perquè no es donaven directament els doblers a una ONG de cooperació internacional, cosa que nosaltres li vàrem proposar? Doncs va dir el següent: que no volem fer el mateix que fa el Govern que disposa i dóna els doblers a una entitat dubtosa i que no sabrem mai com s'han gastat els doblers. Això ho va dir el seu vicepresident en la Junta de Portaveus.

Jo li vaig demanar per què ell havia d'anar a Grècia amb un projecte de Fons Mallorquí de Solidaritat i li deman: què se pensen que són vostès? Se pensen que són més que el batle d'Ariany? Se pensen que són més que la batlessa de Porreres? Se pensen que són més que el batle de Manacor? Perquè aquests també són membres del Fons Mallorquí de Solidaritat.

I vostès se n'han anat a Grècia i no posen doblers del Consell Insular de Mallorca per a un projecte concret que vostès volen fer. Vostès se'n van a Grècia i obliguen el Fons Mallorquí de Solidaritat a fer un projecte que el Sr. Jurado volia. Coincidència amb el de Grècia, no? A nosaltres no ens pareix bé.

Convidi els batles que vostè vulgui un projecte del Fons Mallorquí de Solidaritat. Demani la participació i el parer dels batles del Fons Mallorquí de Solidaritat perquè l'única diferència entre ells i vostès és que la institució és diferent i l'única diferència entre vostès i ells és que vostès és veritat que aporten més doblers però ho fan perquè tenen més pressupost.

Sr. President, ens agradaria que no tornàs a cometre aquestes errades perquè aquestes errades el que fan, al final, no és fer mal a la seva imatge, que d'això vostè n'és responsable. Crec que aquestes imatges ens fan mal a tots. Per tant, li demanam i li pregam que les eviti.

Moltes gràcies.”

El moderador, Sr. Miralles, dóna la paraula a la Sra. Serra del Grup Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía.

La Sra. SERRA (Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía) pronuncia el discurs següent:

“Honorable Sr. President, honorables Sres. Consellers i Conselleres, autoritats, senyores i senyors:

Nou mesos. Uep! Passen ràpid, veritat? Tan ràpid que no els ha donat temps a concretar quasi res.

Sr. Ensenyat, ahir vostè va dir: ‘En el meu discurs no trobaran triomfalisme’. Tanta sort que, per a vostè, aquest no ha estat un discurs triomfalista. No sé què deu ser per vostè el triomfalisme perquè qualsevol cosa que s'alaba, des de la primera paraula fins a la darrera, pens que és triomfalisme.

Sr. President, quan vostè se dirigeix a l'oposició xerrant d'autoregulació de mercats i quan diu que això sempre se fa en benefici dels més forts, faci el favor de dirigir-se a qui pertoqui i no fiqui tota l'oposició en un mateix sac i molt manco dient ‘*la ley de la selva*’. Crec que això és una mostra de conèixer molt poc l'oposició i el seu posicionament polític. És com si jo li digués que, per estar vostès en la bancada del govern, tots vostès són nacionalistes.

Ni vostès ni nosaltres no creim en el neoliberalisme. La nostra política també dóna suport al diàleg i a la participació però tenim qualque cosa que ens diferencia molt. Nosaltres sí posam en pràctica el que prometem i no ho basam tot en promeses màgiques perquè el seu discurs, Sr. Ensenyat, ha decebut a dretes i a esquerres.

Estic sorpresa, Sr. President, perquè en el seu discurs no veu el seu natural per enlloc. Per tot això, no pens baratar el meu discurs ni una mica. Xerraré del que ens han deixat

veure en aquests nou mesos. No canviaré la meva opinió ni per les seves promeses ni pels èxits que vostès en ha volgut vendre.

L'altre dia qualcú, a qui tenc en molt bona consideració, me va dir: "Catalina no canviïs, *lo teu és tan guapo!*" Ho deia per la meva innocència política perquè per a mi és important creure en les persones i me cauen cops de per tot.

Jo vaig pensar que tant al Consell com en la política podria fer una feina de bona voluntat, volent arreglar els problemes reals de la gent, no donant-li tanta importància a les formes i sí al fons de les qüestions, pensant sempre en el bé comú, en l'interès general i no en l'interès personal i partidista.

Innocent de mi! A l'oposició puc contemplar l'espectacle lamentable del desfaig perquè sí, simplement, perquè el que està anteriorment aprovat s'ha de derogar sense més, sense tenir res millor a oferir, sense pensar en el sobrecost que això suposa, sense pensar en el més adequat per al ciutadà. Només vull derogar perquè davant del meu electorat he promès que ho faria, sense avaluar-ne les conseqüències.

Sr. Ensenyat, li vull reconèixer el seu bon tarannà a l'hora de dirigir aquesta Institució, però amb això no basta. Per dirigir un vaixell s'han de donar directrius molt clares i el capità ha de fer arribar a la tripulació les seves ordres perquè el vaixell arribi a bon port i a vostè, Sr. President, en aquests moments, se li ha amotinat la tripulació: aquí cada un va per lliure i aquest caos repercuteix en el bon funcionament de la Institució.

Una frase que me va cridar l'atenció ens la podríem aplicar: 'S'ha de llegir mes, pensar més i escoltar menys als que criden'.

Un exemple clar de la desorganització són els nomenaments, destitucions i canvis en el personal. Ara pos, ara llev i ara canviï, nou mesos després. Al·lucin!

Direccions generals i nomenaments constants i això que havien promès aprimar l'Administració. Decisions dictatorials de minories sumades que s'atorguen legitimitat per a tot.

No me pareix malament que s'utilitzin les persones necessàries per poder dur a bon port les propostes i inquietuds dels ciutadans però en els programes electorals hem de ser honests amb els votant i dir-li al ciutadà que no podem aprimar l'Administració perquè, per fer les coses que vostès volen fer, necessiten més i més càrrecs i seguir amb les duplicitats de tota la vida engreixant, encara més, l'Administració. Mai no poden mentir al ciutadà proposant-li una reducció de personal.

Una gran diferència entre vostès i nosaltres és que nosaltres no venem fum. Potser que per això no compram un vot ni disfressant la realitat amb promeses irrealitzables. Imaginació en tenim tots però l'ús de la raó pocs.

Males maneres als plens. Record una resposta dirigida al nostre grup: 'Això preferiria contestar-li a la barra d'un bar'. La política, en majúscules, aquesta a la que tots ens hauríem de sentir en l'obligació de rescatar; aquesta està essent substituïda per un '*Juego de Tronos*', famílies polítiques amb dedicació plena a destruir altres formacions sense pensar que la democràcia és la casa de tots i el respecte la clau.

Començarem amb les primeres excuses, aquestes de mal pagador.

Carreteres. Tot s'està estudiant o en segons quins casos pagant indemnitzacions sense depurar responsabilitat. Els parl del tram 1 de la Via Connectora. Hi ha tal quantitat de despropòsits que no entenem com se pot passar de puntetes aquest tema.

Campos–Llucmajor. El que estava fet pel Partit Popular no els sembla be simplement perquè ho havia fet el PP. Han hagut de contractar un estudi nou que dugui les seves sigles. Els han demanat l'opinió als usuaris d'aquesta carretera? Ja que presumeixen de consultes populars, que menys que demanar als directament afectats per les obres.

Han valorat el que suposa aquesta aturada de les obres per als usuaris d'aquestes carreteres? Això sense comptar amb les despeses que suposa realitzar uns nous estudis.

El vial Palma–Portopetro; el germà pobre, pareix que no és tan mediàtic i no requereix d'actuació immediata.

Repetesc, consultes al poble, en 9 mesos què han consultat?

Perquè si ho han fet no me n'he donat compte. Bé, sí. L'Ajuntament de Palma, les terrasses del Born. Els va sortir malament i aquí ja no hi ha més consultes.

Saben que només s'atreveixen a demanar allò que estan segurs que han de guanyar? Totes les altres coses s'aproven al Ple per les minories sumades, així com s'ha vingut fent pels segles dels segles. No veig la novetat per enlloc.

Xerren i xerren de l'impuls al cicloturisme a Mallorca. Això és molt bona cosa. Ens ajuda a desestacionalitzar i donar suport al turisme fora de temporada però, si això no va acompanyat d'una reestructuració turística pensada de manera global, no farem res més que mirar-nos el nostre llombrígol. Els hotels no volen obrir fora de temporada i això s'està convertint en un problema. Si no som capaços de fer Mallorca més atractiva per als hotelers, en l'hivern, no podrem fer res més nou.

La primera cosa que s'hauria de fer és un pla de seguretat per a les nostres carreteres, un pla seriós i rigorós i no només l'ampliació de les voreres i l'asfaltatge de qualche carretera.

Hem de pensar en la convivència a què es veuen obligats vehicles a motor i bicicletes. També, sigui per la via que sigui, s'ha de reglamentar aquesta circulació. En resum, s'ha de compartir l'espai de la manera més civilitzada possible i amb la màxima seguretat. El pla ha de ser amb previsió de futur i no *'pan para hoy y hambre para mañana'*.

Mallorquinitat quan volen dir catalanitat. Quina llàstima que una gran part de mallorquins ens sentim venuts a Catalunya. Imposar una llengua no els dóna peu a vendre tota la nostra cultura i idiosincràsia a una terra que no té res a veure amb la nostra. Ni som països catalans ni ho volem ser. Per què no consulten això als mallorquins? Si jugàssim a trobar coincidències, ens podríem avorrir molt: sobrassada contra botifarra, ensaïmada de tallades contra panallets, ball de bot contra sardanes i així fins a l'infinit i més.

Xerrem de la Diada de Mallorca. Les seves pretensions de canviar la data de la Diada no són per un motiu històric sinó simplement perquè no l'han triada vostès. Dia 12 de setembre de 1276 rememoram el jurament solemne, que va fer el recent proclamat rei Jaume II, de la carta de Privilegis i Franqueses del Regne de Mallorca, essent aquest un document imprescindible per a la història d'aquesta illa, que va atorgar als ciutadans unes llibertats inèdites en aquella època. És molt difícil entendre que, per a vostès,

aquest dia no tengui la rellevància que la història li ha dispensat. Inexplicable, com si no tenguéssim temes més importants per discutir en aquest Consell!

Bombers. No m'he posat d'acord amb el Sr. Pastor però, realment, ho duia escrit també que me remetré a unes paraules textuais del Sr. Ensenyat en el Debat de Política General de 2015: 'També podem parlar dels bombers. El Consell té bombers, Palma té bombers, el Govern té competències en extinció d'incendis forestals, també en té Protecció Civil. Per no repetir, crec que tenc poc que comentar només demanar-li Sr. President: quan? Som-hi!

Ajuntaments. En el darrer debat de l'anterior legislatura va dir el Sr. Garau del PSOE a l'anterior presidenta, la Sra. Salom: 'Respecte als ajuntaments, vostè també ha tret pit afirmant que el suport als ajuntaments era un tema prioritari, la veritat és que no han fet res nou i important per als ajuntaments'.

I aquesta la va dir el Sr. Ensenyat: "Els ajuntaments encara perceben el Consell com una administració molt lenta pesada i poc efectiva". Creu, Sr. Ensenyat, que la percepció dels ajuntaments ha canviat?

Aquestes frases són un encert tant de vostè, Sr. President, com del Sr. Garau però coneixen vostès els efectes del karma? Tot torna i en aquests moments a vostès els estan tornant les seves paraules.

Ara com ara, la maquinària segueix essent pesada i poc operativa, bones intencions i poc més i no sabem si volen arribar a arreglar-ho ja que un reflex d'això és que quan l'oposició presenta una moció dirigida a afavorir els ajuntaments sempre tenen una excusa per no fer-la viable: el no perquè jo ho dic. Passat el torn de rèplica te quedes amb la paraula a la boca i la impotència al cos; els en posaré un exemple:

El nostre Grup Ciutadans va presentar una moció sol·licitant que entre el Consell, Parlament i ajuntaments de l'illa s'organitzàs una campanya d'informació al ciutadà sobre el consum responsable de l'aigua i els mals hàbits així com dels problemes que pot donar la mancança d'aigua. La seva resposta: això és competència del Parlament.

Saben el que me recorda aquesta resposta, el tòpic del funcionari de fa un temps: '*vuelva otro día*'. Antigament te passaven d'una finestreta a una altra ja que el que sol·licitaves mai no era de la seva competència.

Idò, simplement l'exemple de l'aigua amb una mica de bona voluntat se podria posar en marxa i, com aquest exemple, mil.

Creuen vostès que en aquests 9 mesos han treballat suficientment i que el ciutadà coneix el que se fa en aquest Consell?

Quan se'ls demana per l'agilitació de tràmits, la seva resposta sempre és la mateixa: aquest Consell és molt lent. Ja ho sabem, però no estan vostès per canviar-lo?

En un ple de dia 12 de novembre de 2015 se va aprovar una moció de Ciutadans amb referència als refugis de cans. A dia d'avui l'única explicació que ens n'han donat és que els animals abandonats estan molt bé tal com estan allà on estan, explicació que per res no s'acosta a la realitat de l'abandonament i condicions en què els tenen, amuntegats i morts de pena. Això demostra la poca sensibilitat del pacte en qüestions que afecten els cans i moixos, perquè ja sabem que vostès varen firmar un Mallorca Sense Sang i ho varen publicitar a so de bombo i platerets. No sé, no és empipament el que tenc sinó

més bé tristor, pena que una cosa que afecta milers d'animals es quedi aturada per no ser... El qualificatiu el poden posar vostès.

Per cert, Sr. President, no va fer cap menció als animals ahir en el seu discurs.

Som jo la que és sensible amb els animals, no és un postureig polític ni un intent d'utilització del tema per qüestions mediàtiques tal i com vostès han estat capaços de comentar qualche vegada.

Sempre que hem presentat una moció per ajudar els animals l'han rebutjada per problemes tècnics o que no eren de la seva competència sense cercar quina era la fórmula més viable per fer-la possible. Xerram d'éssers vius, que tenen sentiments, que mereixen tot el nostre esforç per fer-los la vida més fàcil...

En el darrer Ple, el Sr. Apesteugia que li agradava molt que a cada ple surti una moció o pregunta sobre els animals. Crec que va estar molt encertat amb el seu comentari però el que no va dir és que la majoria de mocions destinades a la protecció de cans i moixos són rebutjades pel govern. Per tant, no és qüestió de xerrar tant sinó d'actuar.

Supòs que si els xerr de la matança de cabres en es Vedrà amagaran el cap davall l'ala doncs són els seus mateixos partits amb les seves sigles els que han autoritzat tal despropòsit a més d'una actuació deplorable.

Qui digui que és una actuació en nom de l'ecologia no deu pensar que en aquests moments les rates s'estan menjant les cabres i que la seva població se multiplicarà. Així que tendrem un altre problema en un breu espai de temps i tot per no haver tengut la bona voluntat de fer millor les coses.

Per cert, Sra. Garrido ja sé que a vostè no li agrada que se li digui 'més del mateix' però no tenc una altra forma d'expressar el que està passant en aquest Consell. El Consell no se mou, segueix amb els mateixos defectes de sempre, amb la lentitud de tota la vida, amb la mateixa falta de diàleg i amb prepotència per part d'alguns consellers. M'han contat que ni en les etapes més fosques d'aquest Consell no s'havia vist aquesta actitud.

Si no sabien com canviar aquest Consell, no ho haurien d'haver promès i això, Sra. Garrido, que el seu partit ja ha governat al Consell perquè en nou mesos, repetesc, 'més del mateix'.

Vostès criticaven la 'casta', en alguns aspectes amb molta raó però el que no ens explicaven és que vostès són secta i la veritat, no sé que és pitjor, si pertànyer a una casta o a una secta. Sectari és aquell que s'integra en un grup de seguidors d'una parcialitat religiosa o ideològica. Bastant de mal li està fent a aquest món la parcialitat, la falta de mires o, en bon castellà, *no ver más allá de tus narices*.

És tan complicat dialogar amb diferents ideologies i treure conclusions amb l'ús de la raó i no amb el voler tenir raó?

En aquest Consell s'han presentat mocions d'allò més raonables però s'han rebutjat només perquè les presentava l'oposició. Això és nova política?

A dia d'avui, no som capaç d'entendre que persones a les que se les suposa una formació tant acadèmica com humana, siguin capaços de menysprear una cosa bona per al ciutadà només per qüestions partidistes. Casta o secta, és igual. En què hem millorat?

Sr. President, vostè creu que una bona oposició se pot fer correctament quan als plens només se'ns concedeix 1 pregunta, 2 mocions i 1 interpel·lació? Ja sabem que si al Ple

hi ha moltes mocions i interpel·lacions, es pot allargar moltíssim però és que només tenim un Ple mensual.

Creu vostè, Sr. President, que aquesta és una actitud de col·laboració amb l'oposició? O més bé és una actitud de no valorar gens la feina dels consellers que no governen? La raó me diu que un grup, sigui quin sigui el seu nombre d'integrants, si té dues preguntes per fer, les pugui fer i no se trobi amb la censura dels partits governants perquè, si això fos així, Sr. President, la meua decepció seria infinita.

Resumint, tenim dues opcions o que no volen plens tan llargs perquè vostès creuen que són molt pesats o que no volen que l'oposició xerri i els pugui proposar coses bones per a la ciutadania. Ah!, i aquí no valen les excuses del Reglament. Quan volen se'l boten. Si vostès volguessin, se podria canviar el Reglament.

En política de subvencions d'una banda subvencionen la que més els interessa i, d'altra banda, eliminen subvencions amb fons polític i en nom de la crisi. No creuen que les subvencions serien un bon inici per compartir amb els partits de l'oposició i que entre tots aprenguem a arribar a acords per consens. És tan difícil fer nova política?

Fer participar els partits de l'oposició seria un acte de gran maduresa política per tots però participar és actuar amb altres persones en un esdeveniment, un acte o una activitat generalment amb el mateix grau d'implicació. Mateix grau d'implicació, aquesta és la part de la definició que se'ls ha oblidat. Els puc posar centenars d'exemples –més endavant n'afegiré uns quants– però pensin que han promès, promès i promès. Aquesta ha estat la base de les seves campanyes polítiques. Molta gent els ha cregut i ja els han decebut.

Saben vostès la responsabilitat que això suposa? Molta, moltíssima. Tanta que cap de vostès podria anar a dormir ja que necessitarien les 24 hores del dia per complir totes les promeses que li han fet al ciutadà.

La meua candidesa me precedeix. Jo vaig creure en la seva autoproclamació de nova política, que entre uns i altres podríem fer grans coses començant per reestructurar aquesta casa fent-la més operativa, optimitzant recursos i agilitant tràmits.

Valgui com exemple un Ple i la defensa d'una moció. Quan es presenta una moció que no té massa repercussió mediàtica, s'aprova o no en 5 minuts. A ningú no li interessa aprofundir-hi, no és mediàtica, però en el moment que hi ha una moció de caràcter més polític, en aquell moment comença un debat rigorós i exaltat, igual des de temps que no voldríem ni recordar.

Pareix ser que els debats més important són la Diada, els monòlits, els toros (que no els cans) i apujar els impostos.

Amb els pressuposts és criticable és el poc temps que ens varen donar per estudiar els seus pressuposts. Vull suposar que se'ls va venir el temps a damunt. Una altra opció seria, de nou, que quan se varen presentar a les eleccions no duien els deures fets o que als tres partits que governen els ha estat molt difícil posar-se d'acord i la darrera, la que ens pareix més probable, és la suma de les tres anteriors.

Però sigui pel motiu que sigui, a l'oposició ens varen donar molt poc temps per estudiar els pressuposts i amb tot això varen deixar bastant clar el panorama que ens ve per davant d'incertesa i dificultat d'acords.

En Serveis Socials vostès expressaven que l'esforç social de l'anterior govern era insuficient. Segurament va ser així, però no creuen que els de vostès, ja que tant varen bravejar i varen prometre polítiques socials, és insuficient? Com podran emprendre tot el que varen prometre?

Creuen vostès que els nostres majors no se mereixen tot el nostre respecte? I aquest només se pot veure reflectit en partides econòmiques. Ja coneixen es refrany: *'fets són amors i no bones raons'*.

Sr. Jurado, hem de cuidar els nostres majors. Ells són els que gestionen les associacions de la gent gran i els hem de facilitar, al màxim, la seva feina. El que mai no els hem de dir és que, si no duen els papers ben emplenats, se'n tornaran amb ells a casa i això està passant en aquest Consell. Els deim que s'ajudin amb els seus fills o amb els seus néts. Aquesta no és la seva feina, és la nostra!

Siguem conscients que per a les persones majors que van al club, com diuen ells, el petit fet de sortir de casa ja els fa arreglar-se i tenir activitat: conviuen, xerren, comparteixen alegries i penes però surten de casa seva i no estan tant de temps a davant la televisió. Pensin en la quantitat de personal que hauríem de contractar si ho haguéssim de gestionar directament nosaltres. Per l'amor de Déu, són els nostres majors i se mereixen tot el respecte del món.

No pensen vostès què, amb els seus pactes, estan cremant la pólvora i amb ella els bitllets dels ciutadans?

Segurament vostès tenen les seves raons per continuar mantenint l'IMAS com a organisme autònom amb identitat jurídica pròpia. Supòs que estan convençuts que aquesta figura és la més adequada però jo som incapaç de comprendre que una cosa que li està costant a aquest Consell més del 40% del seu pressupost no estigui més controlada pel Consell. No sé si cap ciutadà pot entendre que l'IMAS no passi pel control estricte d'aquest Consell.

Crec que tenim suficients males experiències en aquest país com per deixar aquest tema tal com s'ha vengut realitzant per anteriors legislatures. Repetesc, vostès varen prometre llum i taquígrafs en totes les seves actuacions i no dubt que aquesta sigui la seva voluntat però no els seus fets.

Gestionen les residències de la tercera edat com el germà pobre de l'IMAS. Crec que no els vendria malament fer-hi un volta i que reflexionassin si aquest és el lloc al qual cadascun de vostès voldria passar els darrers anys de la seva vida.

No critic el personal, que és magnífic, ni com se gestiona, ni els tècnics, critic el pressupost de què disposen, sens dubte insuficient, i la falta d'imaginació per oferir un altre model de residències no massificades i amb un tracte personalitzat. Saben què trist ha de ser menjar tots els dies amb centenars de persones?

Una cosa freda i impersonal. Les vaig visitar fa poc, vaig estar saludant les cuidadores i me vaig fixar en un mínim detall: una d'elles duia un jersei d'uniforme microperforat, o sigui, ple de forats. No sé si és una despesa supèrflua però me dóna molt que pensar.

Els volem reconèixer l'augment de l'aportació a la renda mínima d'inserció. Ara bé, comentar-los que l'ús de l'RMI per a normalització lingüística no ens pareix el més adequat. Aquests doblers són per a primera necessitat i no crec que s'hagin d'aplicar a catalanitzar la gent.

Xerrant de medi ambient, els vull recordar que vostès fan pactes fins i tot amb el dimoni. Quan arribaren, Tirme era el monstre a abatre. Varen prometre que no ens apujarien les taxes i apugen les de llots i carnis i al final el que el ciutadà paga de rebut ha pujat. Això més aviat pareix una trampa de la vella política que no la transparència d'un govern que va entrar dient que totes les seves actuacions serien transparents i consensuades.

IB3. Aquest tema no sabia ni per on agafar-lo. Saben vostès que han criticat una i mil vegades la utilització dels mitjans de comunicació per propaganda partidista? No sé si en aquesta ocasió posar-me a riure o a plorar. Me referiré a unes paraules textuais del Sr. Ensenyat: 'Heu eliminat la Fundació Mallorca Turisme i tancat la Radiotelevisió de Mallorca. Tal vegada hauria estat més oportú tancar IB3, que no ha estat més que un instrument de propaganda partidista pagada amb doblers públics, que fa empegueir a qualsevol que tengui dos dits de seny. Ja en podem aprovar ja, de codis ètics!'

És veritat, Sr. Ensenyat. Ja en podem aprovar ja de codis ètics!

Quin batibull d'indefinicions polítiques tenen. Vostès són un calaix allà on tot el que els passa pel cap va a parar i no s'adonen que en molts aspectes la seva mescla és com l'aigua i l'oli que per molt que els intentis mesclar, en qualsevol moment se separen.

I per finalitzar els vull recordar que les presses no són bones i que les aliances per interès s'acaben quan l'interès ja no és comú i això ho veurem molt aviat."

En aquest punt es fa un breu recés quan són les 11:30 h.

Es reprèn la sessió quan són les 11:40 h.

El moderador, Sr. Miralles, dóna la paraula al Sr. Coll del Grup Socialista.

El Sr. COLL (PSOE) pronuncia el discurs següent:

Senyors consellers, senyores conselleres. Senyor President,

La primera cosa que vull fer, abans de res, és expressar el rebuig del meu grup a l'acord de la Unió Europea amb Turquia, tal i com va fer aquest mateix Ple, per unanimitat. És una clara vulneració dels drets humans i de l'estat de dret, que tracta a persones que fugen de la guerra com a moneda de canvi. És, simplement, un acord inacceptable.

Intervenc en representació del grup socialista en el primer Debat de Política General de la legislatura, conscients de quin ha de ser el nostre paper. És cert que el motiu principal del debat és examinar la tasca de l'executiu, en el que l'oposició hi té un paper rellevant.

Com a grup que dóna suport a l'equip de govern, la nostra voluntat no és ni desenfocar la feina dels grups de l'oposició –de fet, no farem ús del nostre torn de rèplica–, ni repartir aplaudiments i aclamacions a qui té l'apassionant tasca de gestionar el Consell de Mallorca.

La nostra responsabilitat avui és ser la veu de les més de 60.000 persones que, ara fa 9 mesos, varen decidir que el projecte dels socialistes era el que millor els representava. Així, per tant, tot seguit avaluarem com el nou govern de Mallorca posa en pràctica la nostra idea pel present i pel futur de l'illa.

Una idea amb la que ens vàrem presentar a les eleccions, i que vàrem posar en comú amb altres forces. Per primera vegada en la nostra història, el govern de Mallorca és format íntegrament per opcions d'esquerres, per ciutadans i ciutadanes que compartim

una mateixa manera d'entendre el món, per persones que mantenim que no hi ha justícia sense igualtat, i que no és possible la igualtat sense la solidaritat.

Convé demanar-nos, ben sovint, què és allò que la ciutadania espera de nosaltres.

Principalment, que complim el nostre compromís. Això vol dir complir no només amb les nostres propostes, sinó també amb la manera de dur-les a terme. Les institucions d'aquesta comunitat requerien un canvi en el fons, però també en la forma. I, des de la humilitat, consideram que els governs del canvi estan duent a terme tan una cosa, com l'altra.

Reduir la noble tasca de la política a la simple gestió ordinària, calculadora en mà, és un exercici que es pot permetre la dreta, però no l'esquerra, en cap cas. S'ha de gestionar bé, és evident, i això vol dir ajustar els recursos disponibles, que sempre són limitats, a les necessitats i desitjos d'una comunitat de persones. Però, sobretot, la gestió ha de correspondre amb la defensa d'uns valors, que és allò que diferencia una opció política de les altres.

Així, des de l'òptica progressista, la bona gestió la determina la mesura en què la institució contribueix a reduir les desigualtats socials, i com garanteix noves oportunitats al conjunt de la societat, en especial, d'aquelles persones que ho tenen més difícil, d'aquelles que pateixen una crisi que els ha estat aliena en les causes, però no en les conseqüències.

Valorar la tasca d'una institució passa per analitzar com s'esforça en construir una societat més justa, com fomenta la solidaritat entre la ciutadania del present –al qual uns contribueixen de manera desinteressada per ajudar a altres, que parteixen de la línia de sortida en pitjors condicions–, i entre la ciutadania del present i la del futur –on els d'avui lliurin als del demà el mateix patrimoni cultural, territorial i mediambiental que varen heretar dels seus majors.

Per als socialistes, valorar la tasca d'una institució implica examinar la manera com fa evolucionar la societat cap a la llibertat, és a dir, com s'evita la dominació arbitrària, sempre injusta, sempre cruel, d'algú per part d'un altre.

Senyor President,

El mandat que vàrem rebre les forces de progrés d'aquesta terra va ser canviar Mallorca. L'esperança, la il·lusió, les ganes de canvi, de passar pàgina, és a allò que hem de donar resposta. És allò que la immensa majoria espera que facem.

Tots vostès saben que veníem d'una legislatura difícil, d'enfrontament de la societat amb els seus governants, sense precedents en la nostra història democràtica, i per tant les il·lusions i els anhels són més grans que mai.

I per això, les institucions d'aquesta terra, allò que havien de fer en primer lloc era tornar a reconstruir la confiança en la ciutadania: curar les ferides, recuperar el diàleg, tornar a obrir les seves portes. En definitiva, tornar fer política amb la gent.

En conseqüència, les expectatives generades varen ser molt elevades entorn als nous equips de govern. El nou Consell de Mallorca ha actuat per correspondre a aquest anheli de canvi de la societat en el seu conjunt.

Fins i tot, al d'aquelles persones que no van votar cap de les opcions que vàrem decidir donar-li el nostre suport, senyor Ensenyat, i als partits que les representen, que també reclamaven un canvi de tarannà, de manera de fer, de tractar el país i les institucions.

Per això, ara no és moment de triomfalismes, d'elogis exagerats ni d'enhorabones que encara s'han de guanyar. És un fet que molts de problemes segueixen vigents, que són de llarga durada, però la normalitat del país, de la societat, això sí que és completament nou.

El debat de política general que ens ocupa avui és la primera avaluació. No debades, ens trobam a l'inici del camí. Tan sols han passat 9 mesos des del canvi polític i per suposat que l'equip de govern encara no pot presentar els resultats definitius d'una tasca que just acaba de començar.

Com els comentava, allò que avui podem afirmar amb seguretat és que s'ha restablert una normalitat que s'havia perdut.

Restablir la normalitat vol dir recuperar la defensa de la nostra identitat, la defensa d'allò que ens uneix com a poble, no allò que ens separa, la defensa de la mallorquinitat i de l'orgull de tot allò que ens defineix com a mallorquins i mallorquines.

Vol dir recuperar els acords democràtics que varen definir com havia de ser la nostra comunitat, un regne enmig de la mar, fragmentat, en el que els seus ciutadans s'aferren a cada una de les seves illes, conscients de les coses que els uneixen amb les altres.

Restablir la normalitat vol dir recobrar el paper del nostre Consell com a protagonista, no com a actor secundari, no com a simple observador del dia a dia polític.

Canviar Mallorca és fer del consell un vertader òrgan d'autogovern de la nostra illa.

Després d'anys en què la màxima de la institució era l'aturar màquines, no és tasca fàcil tornar-lo a situar en el centre de l'atenció. No és tasca fàcil tornar a fer entendre que el Consell és la primera institució de referència de la gent de Mallorca, hereu del Gran i General Consell –la institució representativa de la nostra illa, eliminada tot just fa tres-cents anys–, tornar a fer entendre que és capaç de donar solucions als problemes socials, que és capaç d'ajudar a generar economia, que és la institució que garantirà la pervivència del nostre llegat cultural i patrimonial, la institució que és capaç de tornar a situar la nostra illa en el món.

A tots aquells que seguim defensant allò que defensàvem el 2007 –el model de federalisme interior de la nostra comunitat, en el que els consells insulars cobren força a costa de descarregar de responsabilitat el Govern de les Illes–, ens fa mal veure, fins i tot, la poca rellevància pública de la institució a la qual han conduït els esdeveniments recents, però no podem perdre l'esperança.

El rumb marcat pel nou equip de govern contempla l'assumpció de totes les competències que ja tenim transferides.

Ara ja no es qüestiona la conveniència o no d'executar-les. Es fa el calendari del traspàs i s'actua.

Prova d'això és que ja tenim data per començar a rebre les competències en matèria turística: l'1 de gener del 2017.

Tot això s'ha fet des del diàleg i la col·laboració permanent amb el Govern de les Illes Balears, qui ha deixat de rebre la nostra submissió per passar a cooperar i tractar les nostres demandes i reivindicacions. De tu a tu. D'institució a institució.

Parlam de noves competències que vendran acompanyades de més pressupost per fer més política. Més política que durà aquesta casa a donar més solucions, a contribuir a crear una societat més justa, més igualitària i més lliure, a esdevenir prominent als ulls de la ciutadania, i, com no, també dels mitjans de comunicació.

El Consell ha de ser la primera institució de govern de Mallorca –com ho són les de les altres illes– perquè té, entre les seves funcions, les polítiques socials, la definició del model territorial i l'oportunitat de contribuir al canvi de model econòmic que volem per la nostra terra. En parlarem més endavant.

És evident que gran part de les 800.000 persones que vivim a aquesta illa, allò que volíem era recuperar la convivència democràtica de normalitat, després de quatre anys de retalls, de submissió, d'imposició i d'austeritat, però sobretot del menyspreu de tot el que som.

Enfront de la insensibilitat, el canvi polític.

Vull recuperar una de les frases més repetides d'un dels honorats d'aquesta casa amb la medalla d'Or de la nostra terra, a l'hora de parlar de la nostra cultura i la nostra identitat. Estic parlant de Guillem d'Efak i del seu 'Mallorquins, siau qui sou'.

Canviar Mallorca és apostar per un nou model cultural que posi a l'abast de tothom la producció dels nostres creadors, que faci accessible la cultura, que faci possible que aquell que tengui aptituds i s'hi esforcí, pugui crear, independentment del que tengui dins la seva butxaca.

Apropar la cultura a tota la ciutadania de Mallorca i, ahora, promoure l'excel·lència i la qualitat, ha de ser un dels principals objectius del Consell. Per això, la relació amb els 53 ajuntaments de Mallorca ha de ser fluïda, basada en el principi de cooperació i de col·laboració.

Senyors, senyores,

La institució que representam també és un instrument per acostar la cultura i la llengua catalana a la ciutadania, tant a l'autòctona com a la nouvinguda i, ahora, atendre i acollir la diversitat cultural i lingüística de Mallorca.

Això és assumir el lideratge cultural. I una institució que lidera és aquella que fa passes, que avança tot i les dificultats.

Per exemplificar la qüestió, faré referència al cas del Centre Internacional de Fotografia Toni Catany, que aviat serà una realitat, gràcies a què el nou equip de govern ha reactivat una inversió estatutària que feia tota una legislatura que era al congelador i que hem estat a punt de perdre.

Un lideratge pusil·lànim de la institució, o pitjor, la simple desídia ens ha posat en perill de perdre les inversions estatutàries. Afortunadament els nous governs han pogut negociar una nova pròrroga i salvar-les.

Des del Consell podem dissenyar com ha de ser el futur de la nostra terra, clar que sí! Podem decidir com ha de ser la Mallorca d'aquí a 10 o 20 anys. I ho hem de fer plegats, abanderant tot allò que ens reforça com a comunitat de persones.

Superada una etapa molt difícil per a les nostres institucions, toca avançar de la mà, amb concòrdia, amb diàleg i amb acord.

Val a dir que, en l'objectiu de dur a terme un projecte molt més ambiciós del que darrerament tenia aquesta casa, l'equip de govern s'ha trobat amb un marc favorable, és una realitat. El pressupost de 2016 comptarà amb 28 milions d'euros més que el de 2015, gràcies a l'increment de les transferències provinents del Govern de la CAIB, un increment derivat de la Llei de consells insulars, certament, però especialment derivat de l'augment pressupostari del Govern balear. Aquesta és la diferència entre retallar i apostar per menys administració o més administració i més gestió política.

És evident, gestionar aquesta institució és més senzill amb un Govern que creu en els Consells. Però necessitam més. Una millora del finançament del govern de la comunitat anirà acompanyada d'una millora en el nostre pressupost.

Sempre hem estat una terra solidària, és un dels trets que ens defineixen, i així continuarà essent.

Però aquesta solidaritat no ens pot empobrir, i junts hem de reclamar allò que és just. El Govern de l'Estat ha de millorar el finançament de la nostra comunitat. És injust que, una vegada hàgim aportat allò que pertoca, perdem llocs en el rànquing d'aportacions de Madrid cap a Balears.

Més finançament vol dir més política. Volem fer més política des del Consell per exercir el lideratge econòmic d'aquesta illa, per aportar la visió mallorquina a les decisions que han de dinamitzar la nostra economia i redistribuir la riquesa. I aquesta és una idea clau: generar riquesa sense que arribi a tothom no soluciona el problema de fons.

Generar riquesa sense millorar les condicions econòmiques, socials i laborals de la classe mitjana, no redueix les desigualtats, l'objectiu principal de qualsevol institució.

Per canviar les coses era necessària una nova actitud.

Després d'una etapa on es negava que el Consell hi tengués cap tipus de responsabilitat, el nou Consell ja defineix i dissenya, conjuntament amb el Govern, quina ha de ser la promoció de la destinació Mallorca.

No hi ha dubte que aquesta institució pot contribuir a impulsar la nostra economia productiva, des del sector turístic fins als nostres artesans, passant pel sector audiovisual o pels productors alimentaris. Un impuls que necessàriament ha d'anar lligat als ajuntaments, reforçant les iniciatives econòmiques dels municipis, donant les eines necessàries als emprenedors locals per posar en marxa els seus projectes empresarials.

Un impuls que també ha de tenir en compte el petit comerç. I és precisament per això que per la redacció del Pla director sectorial d'equipaments comercials, les portes del Consell estaran obertes a tothom perquè puguin aportar suggeriments.

El diàleg és fonamental en la nostra manera d'entendre la política, i és entre tots que hem de decidir com volem que sigui el model comercial de l'illa.

Canviar Mallorca és reactivar la inversió estatutària al Casal de Can Weyler, un edifici emblemàtic del centre de Palma i que ha d'esdevenir un referent per la simbiosi de cultura, patrimoni i atractiu turístic.

Per cert, parlem d'una altra inversió estatutària congelada. Sembla senzill executar-les, però no ho deu ser tant.

Canviar Mallorca, també és combatre la temporalitat turística. És redreçar els esforços a potenciar un sector que deixa 150 milions d'euros anuals a la nostra illa, i del qual ja se'n comptabilitzen més de 150.000 usuaris per any: estic parlant del sector del cicloturisme.

Qualsevol ciutadà pot comprovar com aquest nou equip de govern potencia nous productes turístics que permetin allargar la temporada, un objectiu que compartim tots, des de fa molt de temps.

El Consell ha estat present a les fires de turisme més importants del món, cercant un turisme sostenible, perquè Mallorca és molt més que sol i platja. Cal fomentar el turisme cultural, el gastronòmic, el de naturalesa i l'esportiu. Cal invertir en un model turístic que ens ajudi a superar l'estacionalització i alhora respecti el nostre medi, el nostre paisatge.

Generar economia, i fer-ho de manera respectuosa amb el nostre territori, com veuen, també és possible. I és possible que les institucions hi donin suport, sense que això suposi anar en contra del progrés, com ens han volgut fer creure alguns.

Res més enfora: la defensa i la protecció del nostre entorn va lligada al nostre futur i també al nostre principal valor econòmic.

És precisament allò que varem fer amb la serra de Tramuntana, i que ara ha de ser ampliat a la resta del territori de la nostra illa.

Preservar el nostre territori també vol dir preservar la nostra identitat. Les polítiques de protecció territorial han de ser un eix transversal de l'acció política. Allò que també va fer possible la declaració de patrimoni universal de la serra va ser el seu paisatge cultural, el paisatge en el seu sentit més ampli, la interacció de l'home amb la natura.

En aquest sentit, l'equip de govern està redactant el pla d'intervenció en àmbits turístics, així com la revisió del Pla territorial de Mallorca.

Mallorca s'ha de vendre tal com és. Hem de ser autèntics. Aquesta és la nostra riquesa.

La foto de Mallorca no pot ser la d'una platja amb cocoters, sinó la de Formentor, la d'es Trenc, la de la Tramuntana, la de Son Serra, la d'una platja d'aigües transparents i arenes blanques envoltada de pins i savines o la del carrer de qualsevol poble del Pla.

Canviar Mallorca també és que totes les infraestructures siguin integrades al paisatge. També les carreteres, que han de ser planificades en base a un nou model de mobilitat integral, per la qual cosa és imprescindible que el Consell assumeixi totes les competències que li pertocuen en matèria de transport.

Ho necessitam gestionar tot per fer realitat la nostra pròpia idea de mobilitat per Mallorca, segura, sostenible i que millori la qualitat de vida dels mallorquins i mallorquines.

És allò que s'està fent des del Departament de Territori i Infraestructures, que ja ha començat a dissenyar un altre model de mobilitat.

Punt i final als projectes faraònics. Els nous projectes viaris prioritzaran la seguretat i seran més respectuosos amb el territori.

A més, no només han de ser per als vehicles, també han de ser per als vianants i per als ciclistes. El canvi és apostar per un model de carreteres que redueixi la dimensió dels projectes i que millori la xarxa vial secundària, tan utilitzada per la ciutadania, de Migjorn al Nord, de la Tramuntana al Llevant, passant pel Raiguer i pel Pla.

I el canvi de govern al Consell també ha suposat la tranquil·litat per als treballadors que tants esforços dediquen perquè aquesta institució progressi.

Els treballadors i treballadores han patit 4 anys de retalls i han perdut drets que és just que recuperin. Ara, les coses han canviat. El diàleg constant amb els sindicats torna a ser una realitat.

I com no pot ser d'altra manera, canviar Mallorca és crear un model social que no deixi ningú a la vorera del camí, mentre la resta avança. En un moment en què moltes famílies estan patint les conseqüències de la crisi en carn viva, la institució que representem els ha de donar aixopluc.

Canviar Mallorca és posar en marxa el Pla de lluita contra la pobresa, ja dotat, que ha estat planificat, de manera coordinada, amb tècnics, ajuntaments i entitats socials.

És destinar 4 milions d'euros més a consolidar i concertar noves places per a persones discapacitades, és millorar la Llar dels Ancians o la Bonanova, és treballar per a què els nostres padrins i padrines tinguin les millors instal·lacions possibles.

Val a dir que molts dels canvis que viurà Mallorca passen també per la modernització del Consell. La institució necessita arribar de ple al segle XXI i ja s'està fent feina per potenciar la e-administració, per fer del Consell una institució més moderna.

Un exemple d'aquesta gestió és la presentació d'un projecte per modernitzar Mallorca a la convocatòria d'Smart Islands de Red.es. Aquest projecte permetrà molts d'avanços tecnològics que milloraran la vida de les persones i l'atenció als que visitin la nostra terra.

En definitiva, canviar Mallorca és convertir el Consell en una institució moderna, més àgil i més eficient.

Senyores, senyors, vaig acabant. Al llarg d'aquest debat haurem parlat molt de benestar social, i també ho haurem fet d'economia, de territori, de medi ambient, d'igualtat, de cultura, de patrimoni, de la identitat integral mallorquina.

Durant aquests dos dies haurem debatut sobre la rellevància del Consell a la vida dels mallorquins i mallorquines, i haurem tornat a concloure, per enèsima vegada, que la millor iniciativa que hem acordat ha estat acostar la decisió política a la gent.

Alguns ho hem defensat sempre, altres ho defensaran avui, i segurament en el futur s'ho tornaran a replantejar.

Senyor President, sap que ha pogut comptar amb la lleialtat i la feina, molta feina, dels consellers socialistes del seu equip.

Això és possible perquè compartim una idea de Consell, d'institució bolcada en donar servei als mallorquins i mallorquines, d'institució present quan se la necessita, d'institució necessària per pensar el nostre futur en clau mallorquina.

Sap, senyor President, que hem destinat la nostra millor gent a treure endavant aquest projecte col·lectiu, posant l'interès general per damunt d'espuris interessos de partit, amb l'objectiu de fer un Consell més fort.

Vull acabar amb aquesta voluntat que avui he volgut expressar, i demanant, no només al president que segueixi per aquest camí, no només a l'equip de govern i especialment als meus companys de grup, començant pel vicepresident primer, Francesc Miralles –qui va ser candidat de la meua formació–, sinó fent una crida a tots els grups d'aquesta Corporació: no ens desviem del camí, fem força tots junts per fer del Consell la institució que resol problemes als mallorquins i mallorquines, la que vetlla pels seus interessos, la que representa els seus anhels, la que pensa en el seu futur.

Moltes gràcies.”

El moderador, Sr. Miralles, dona la paraula a la Sra. Bujosa del Grup MÉS per Mallorca.

La Sra. BUJOSA (MÉS per Mallorca) pronuncia el següent discurs:

“Senyor President, companys i companyes consellers, senyors i senyores;

Que el Consell de Mallorca sigui el referent polític de la nostra illa i que la gent senti que és el seu govern. Aquest és l'objectiu principal i és pel que MÉS vol treballar al front d'aquesta institució, establint un diàleg real i autèntic amb totes i tots, perquè estem convençuts que amb la participació de tothom és més fàcil explorar vies i perquè el Consell esdevindrà una institució forta i prestigiada si tothom es sent part del procés, perquè encarar el futur amb una mica més d'esperança és el repte que implica a tothom: els partits de l'equip de govern, a la ciutadania com a motor indispensable però també a l'oposició.

Aquest dies, preparant aquesta intervenció pel debat de política general, coneixedora del repte personal que per algú que 's'estrena' en aquesta experiència això suposa i amb la responsabilitat afegida d'haver de fer-ho en nom dels meus companys i companyes de MÉS per Mallorca, recordava les paraules que el president Ensenyat, aleshores en el rol de portaveu de MÉS, fa un any expressava en aquest mateix lloc. Parlava de la utilitat del debat de Política General i de com de previsible era la dinàmica d'aquest. Ell explicava que la sessió es resumia a que uns expliquen lo bé que ho fan, els altres els retreuen el que fan malament i que d'aquesta manera l'espiral d'idees improductives creix i creix.

Des de MÉS per Mallorca, president, deixi que li digui que vetllarem per fer desaparèixer d'aquesta institució la política 'del pedaç brut' i dels retrets ja coneguts entre govern i oposició. Des de MÉS treballarem per obrir-nos cap a un nou paradigma polític, per treballar cap a l'assoliment d'un nou tarannà, d'una nova manera de fer. Perquè MÉS és així, perquè MÉS vol representar aquesta nova manera d'entendre la política. Perquè la gent de MÉS per Mallorca sabem que la societat és això que ens demana i sabem que els representants de la ciutadania no hem de pujar dalt de cap escenari teatral per representar qui sap què.

Nosaltres, els que tenim la sort i la responsabilitat de ser elegits pels nostres ciutadans i ciutadanes per ser al front de les institucions, també hem de ser al carrer, al costat de la gent, accessibles, pròxims, disposats a escoltar i a tractar aquells temes que realment preocupen.

Pensam que repensar les coses col·lectivament és el camí perquè tots i totes ens sentim el Consell nostre. Pensam que aporta més repensar col·lectivament que venir repensats de casa o que ens repensin des de Madrid.

On ha mancat diàleg, senyor president, la institució que vostè governa hi ha de posar espais pel debat i la participació, l'opacitat ha de ser substituïda per la transparència, els silencis han de ser trencats per respostes argumentades. No hem de tenir por al contrast d'idees. Estem al seu costat per seguir treballant en aquest camí com ha anat fent aquest mesos aquest equip de govern.

Canviar les formes, però, implica també l'exercici responsable i constructiu de l'oposició. És tasca de tots i totes assumir quina dimensió ens pertoca a cada un, govern i oposició, en aquesta 'nova manera' de fer que té com objectiu la prosperitat de la ciutadania i l'avanç cap a una Mallorca més justa i equitativa.

Des de MÉS no tindrem por a avaluar constantment tot allò que com a partit puguem materialitzar a través del nostre pacte amb PSOE i PODEM; sabem que ens podem equivocar, de fet els hi asseguro que ens equivocarem en alguna decisió, però també sabem i sabrem demanar disculpes quan així sia. Aquí li deman, senyor president, que no tingui por a demanar disculpes perquè com diu una cita popular 'Els boscos serien massa bells si només cantessin els ocells que ho fan més bé'. Reconèixer els errors per intentar millorar ens humanitza i tenir un president del Consell que no li costa reconèixer els seus errors l'humanitza a vostè i a aquesta institució.

Excusar-se en l'herència rebuda sovint és l'opció més fàcil per a un nou govern que aterra a una institució. Ens hem cansat de sentir-ne parlar anys enrere. Nosaltres, senyor president, li demanam que no caigui en la temptació ni provocació de fer-ho. Des de MÉS li demanam, que com està fent vostè i el seu equip amb els companys i companyes del PSOE i PODEM, respongui a la situació trobada dins la institució amb feina, feina, feina i més feina. Tanmateix el que volem és avançar i recuperar l'estatus de fortalesa, reconeixença i valoració positiva d'aquesta casa i és en aquest fet que hem de posar tot l'esforç. Volem despertar el 'lleó adormit', paral·lelisme que el president Ensenyat ha utilitzat algun cop per definir el Consell, perquè estigui ben despert i no sols faci algun badallet de tant en tant.

L'acord de governabilitat, subscrit pels partits membres de l'equip de govern del Consell, és el nostre full de ruta. Un full de ruta que, amb vostè al capdavant, president Ensenyat, no ens permetrà quedar braços plegats ni conformar-nos en fer el mínim de feina. El full de ruta és ambiciós, i ens obligarà a sacsejar tots els departaments dels Consell de Mallorca. Ens obliga a replantejar-nos les polítiques fetes fins ara a aquesta institució, ens convida a dur endavant polítiques ambicioses i valentes, amb vocació de ser útils pels mallorquins i mallorquines, un acord de governabilitat que proposa un Consell com a motor fort en el procés de transformació social i econòmic de Mallorca.

Des de MÉS per Mallorca esperem ser a l'alçada per dur endavant el nostre acord. Treballem de valent per: un redimensionament de les infraestructures, per donar un caire més social als pressupostos i accions d'aquesta casa, la reactivació de les inversions estatutàries, el respecte per la nostra cultura, la renegociació dels préstecs de la institució, la modernització del Consell que ens permetrà oferir un servei a la ciutadania més útil i dinàmic, adquirir el traspàs de les competències que l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears atribueix als consells insulars, no tornar a ser mai més el femer d'Europa, protegir i potenciar la serra de Tramuntana.

Sabem que el principal recurs que té Mallorca és la natura: un paisatge i entorn natural excepcional, però també som conscients de la seva fragilitat i límits. El creixement econòmic de Mallorca no ha de ser igual a més construcció, ciment i carreteres, perquè sabem que amb aquest model de creixement d'aquí a 30 anys no quedarà illa per a les generacions futures.

A poc a poc el govern que vostè presideix anirà assolint fites que donaran contingut a la idea de fer d'aquesta institució l'autèntic govern de l'illa. Això és possible gràcies a la feina feta, mà amb mà, amb els companys i companyes del PSOE i PODEM que s'han mostrat compromesos amb les diferents mesures adoptades i des de MÉS volem reconèixer l'esforç dels dos per arribar a acords i per donar solucions reals en l'àmbit de gestió.

Aquí estam, president i companys i companyes de l'equip de govern, per seguir endavant.

Quan al cap em rondava la idea de presentar-me a la llista electoral de MÉS per Mallorca al Consell, algunes persones em demanaven quins motius em movien a fer-ho. Crec que la meua resposta és molt coincident amb la que la resta de consellers i conselleres de MÉS haurien donat. Coincidiríem tothom amb el desig de fer del Consell una institució propera a la ciutadania convertint aquesta casa en el vertader 'ajuntament dels ajuntaments' a més d'esdevenir autèntics canalitzadors de polítiques que inverteixin les prioritats cap a les persones.

El municipalisme és part de l'ADN de MÉS per Mallorca, i ens tindrà sempre al costat per dur endavant qualsevol iniciativa que suposi impuls pels ajuntaments. Sabem que els ajuntaments són la institució més propera a la ciutadania i la que exerceix de manera més directa els seus serveis. Conscients de les dificultats que els ajuntaments d'arreu de l'illa pateixen, i que lleis com la coneguda 'Llei Montoro' fan encara més feixuga la seva gestió, celebrem que el Consell que vostè presideix no escatimi en crear les eines necessàries de coordinació, cooperació i suport als ens locals. I no ho dic desconixedora de la realitat, alguns dels meus companys i companyes i jo mateixa som regidors dels nostres pobles i sé bé del que parlem. El Departament de Desenvolupament Local, l'Agència de Disciplina Urbanística, el Departament de Carreteres o la Direcció Insular de Patrimoni, entre d'altres, s'han convertit en els vertaders facilitadors de la tasca municipal.

L'assemblea de batles i batllesses de mica en mica es consolida com una eina efectiva de coordinació que treballa en l'intent de no ser un espai purament d'informació.

Compti amb nosaltres per seguir treballant en aquesta línia.

Compti també en nosaltres, president, per consolidar aquest Consell com el més social dels darrers temps, amb l'augment del pressupost de l'IMAS en uns 12 milions. Li farem costat i ens implicarem de valent amb el pla de lluita contra la pobresa i sàpiga que serem el primers en fer-li costat en qualsevol iniciativa que posi de manifest la lluita per la igualtat d'homes i dones i contra la violència masculista. Deixi que en nom del meu grup, però també en el meu com a dona i feminista, li digui que ens enorgulleix que vostè ahir digués alt i clar que aquesta institució es declara feminista.

El repte que tenim entre les mans és apassionant pels consellers i conselleres de MÉS. Som molt conscients, però, que aconseguir el finançament adequat és la condició indispensable per aplicar totes les polítiques que aquesta institució vol dur endavant. Li

deman, president Ensenyat, que lluiti per un finançament just per als mallorquins i mallorquines. Un finançament que contraresti els costos de la insularitat. Li deman que exigeixi, en nom nostre, una modificació en profunditat de l'actual model de finançament que redueixi l'escandalós espoli fiscal que patim actualment i que permeti la gestió dels nostres recursos.

Per acabar li diré, president, que compti amb els consellers i conselleres de MÉS per seguir treballant en la direcció que ho està fent. Té tot el nostre suport. I vull aprofitar aquest moment per donar-li les gràcies. Gràcies president per no caure en l'autocomplaença de creure que no es pot fer res davant un drama humanitari. Gràcies, president, per canalitzar la solidaritat del poble de Mallorca i posar el Consell al servei de les persones que més ho necessiten.

Fer del Consell una institució forta i valorada, propera i resolutiva, rigorosa en el seu fer, amb polítiques per i amb les persones. Aquest és el seu projecte, president, aquest és el projecte de l'equip de govern, aquest és el projecte que comptarà incondicionalment amb el suport del nostre partit. Perquè aquest és el Consell que volem, perquè volem més Consell.

Moltes gràcies.”

El moderador, Sr. Miralles, dóna la paraula a la Sra. Ribot del Grup Podem Mallorca.

La Sra. RIBOT (PODEM Palma) pronuncia el discurs següent:

“Bon dia.

En mostra de solidaritat i respecte al temps de tots i totes les presents, i com alguns dels portaveus dels altres grups han fet molt bé la seva feina, jo prometo ser breu.

En aquest primer debat de política general del Consell de Mallorca en el que participam com a partit, vull expressar el que ja és una realitat: amb voluntat política sí que es pot.

Amb aquesta idea ens vàrem presentar i encara ara la mantenim viva. Perquè dia a dia, veim que amb voluntat i esforç, sí que es pot. Que el canvi, que tots desitjàvem pel Consell de Mallorca, comença a ser una realitat.

Després de sentir les intervencions dels meus companys i companyes portaveus, em centraré en algunes àrees que com a partit polític hem vingut reivindicant com a prioritàries des del nostre naixement.

Moltes d'elles es troben al Departament de Presidència i Relacions Institucionals, on el conseller Jesús Jurado i el seu equip han treballat a fons des del primer dia per obrir el Consell a la participació ciutadana.

Amb el suport de tot el Consell Executiu, han iniciat projectes transversals de participació a totes les conselleries.

Estan lluitant per fer, no només del Consell sinó també de l'illa, una societat més igualitària des d'una consciència feminista.

Un element transversal i que nosaltres entenem com a prioritari ha de ser la igualtat. Des dels partits que formam l'equip de govern ho vàrem tenir clar des del primer dia. I es creà la direcció insular de Igualtat ja des de l'inici. La necessitat d'aquesta direcció insular la trobam cada dia als diaris.

Malgrat que les notícies sobre maltractaments, violacions i assassinats de dones són visibles per a tots i totes, són el darrer i brutal símptoma d'un masclisme endèmic de la nostra societat.

No aconseguirem disminuir aquestes fatals notícies si no feim polítiques actives d'igualtat. I sí que es poden fer polítiques actives d'igualtat amb una direcció insular d'igualtat. Amb el convenciment que una societat més igual i més justa és possible.

I amb això està la nostra directora insular amb la campanya de Mallorca té nom de Dona, per reivindicar el paper de la dona en la història i en la vida pública de la nostra illa.

Podem va començar amb una idea molt clara: obrir les institucions. I el nostre grup tenia, des del primer dia, la ferma intenció d'obrir el Consell a la gent de Mallorca, fent-lo una institució propera i útil a la ciutadania a la vegada que transparent.

Això es pot fer, per exemple, creant una oficina de transparència oberta al públic, o fent un pla de participació ciutadana en el que poden participar-hi els ajuntament, les entitats i la ciutadania de Mallorca.

Aquestes són les iniciatives que estan en marxa i que es materialitzaran en breu. Quan finalitzi, el pla de participació que hem anomenat Repensem Mallorca haurà visitat a tots els municipis i donat veu a totes les entitats de Mallorca. Ja han visitat 40 municipis i han escoltat a més de 400 associacions, com ens va contar ahir el President.

És a dir: està més que avançat, i ens donarà uns resultats que ben segur seran útils per dissenyar aquest Consell útil i transparent que tots volem.

Una altra iniciativa, que varen coordinar des del Departament de Presidència i Participació Ciutadana però que va ser de totes les conselleries, va ser l'audiència pública. Per primera vegada al Consell de Mallorca es va convidar a participar a la ciutadania interpellant directament els consellers executius i les conselleres executives.

Malgrat va ser ben llarga, les persones assistents i participants en varen sortir satisfetes. I és ben segur que l'any que ve serà millor. Perquè si una cosa tenim clara, és la voluntat de donar comptes. Com a representant públics, volem que els resultats de les nostres polítiques siguin fiscalitzats per la ciutadania. L'audiència pública de l'any que ve haurà de servir per això.

I pel que fa a transparència, encara queda molta feina per fer. S'ha de millorar la via de comunicació entre el Consell i la ciutadania, modernitzant la institució i l'accés a ella. Això passa per una pàgina web actual i operativa, una oficina de transparència, l'administració electrònica i publicar totes les agendes de polítics i alts càrrecs o de l'ús de cotxes oficials.

Estam treballant en tot això i és ben segur que aviat serà una realitat. Tenim la ferma voluntat política i tenim clar que amb aquesta voluntat sí que es pot.

La voluntat d'enteniment per aquestes iniciatives que he comentat, però també per moltes altres que han comentat tant el portaveu del PSOE com la portaveu de MES, és patent entre els tres partits.

Tant de bo fos així a la resta d'institucions, perquè per fer polítiques al servei de la gent el Consell és imprescindible, però son necessàries totes les altres institucions. Des dels ajuntaments fins al govern central.

I, des de totes elles, hem de lluitar i pressionar perquè és respecti la nostra illa, el seu territori i la seva cultura, posant el valor allò que ens fa únics i també allò que ens agermana amb la resta de les Illes Balears.

Si una cosa era evident per nosaltres des del principi, era que el territori i el medi ambient de la nostra illa eren un recurs escàs i fràgil i que, com a tal, s'havia de tractar. S'havien d'acabar les polítiques especuladores i gens respectuoses amb el medi ambient que se varen iniciar amb el boom de la construcció i continuaven legislatura rera legislatura.

I amb aquesta intenció en ment, vàrem pensar en la consellera Sandra Espeja, ambientòloga i activista, per canviar la manera d'entendre la conselleria de Medi Ambient. En aquest sentit han treballat ella i tot el seu equip, des de el primer dia, i malgrat les traves diàries amb les que s'enfronten, van mostrant-nos que amb voluntat i esforç sí que es pot.

Des del Servei de Residus ens van deixar clar des de el principi que sí que es pot: amb voluntat política es va poder aturar la importació de fems. No va ser fàcil, però amb esforç vàrem deixar de ser el femer d'Europa.

La gestió de residus a Mallorca necessita una modernització i un gran repensament per posar-la al dia dels compromisos europeus de reciclatge.

S'ha posat en marxa un Pla de Participació Ciutadana per fer un nou Pla director sectorial de residus. S'ajudarà a tots als ajuntament que tenien l'encomana de gestió amb el Consell a passar a una gestió de residus més eficient quant a la recollida selectiva, perquè justament eren els que tenien unes xifres pitjors de reciclatge, i els ajudarem a millorar perquè s'han de complir els objectius de reciclatge adquirits amb Europa.

Una cosa que és important per al nostre partit, i s'està treballant des del Departament de Medi Ambient, és potenciar la reducció de la producció de residus. Com a societat necessitem reduir el nivell de residus que generam, des de cada llar, però també des de cada empresa i cada negoci.

És inexplicable que els que fins ara ens varen governar no posassin aquesta necessitat sobre la taula. No és que es pugui reduir la quantitat de residus que generam, és que resulta vital per a la nostra societat arribar a un model de consum racional i sostenible; hem de reduir.

Aquest nou model comença amb la reducció de la generació de residus des de casa i que acaba per reduir a la mínima expressió la incineració. I com va dir ahir el President, s'estudia la possibilitat de tancar-ne les línies 1 i 2 de la incineradora, que són les més velles. Això suposaria una primera passa cap a aquest nou model de gestió, i no dubtam que en aquest cas també serà possible.

El Departament de Medi Ambient també ha engegat accions que consideram bàsiques, que eren imprescindibles per donar a conèixer i posar en valor l'entorn natural de l'illa de Mallorca. Estic parlant de l'obertura total de la ruta de Pedra en Sec, que és una realitat. A la vegada es potenciaran els refugis del Consell i s'estudia integrar-los en la ruta. No hi ha millor manera de potenciar un altre model de turisme que posar en valor aquests espais petits i tranquils enmig de la nostra illa.

També els farem sostenibles perquè sí que es pot mantenir un equilibri respectuós amb el medi ambient, i des de els refugis podem donar exemple. Son Amer serà el primer, i després vendran els altres.

La sostenibilitat ha de començar a ser la tònica general de tot el que fem. Amb el canvi climàtic donant ja mostres de la seva gravetat, no podem més que treballar amb mesures de mitigació i adaptació. Una d'elles és l'eficiència energètica, que farem extensiva a tots els edificis del Consell, no sols als refugis.

La protecció del nostre entorn està inevitablement lligada a la defensa del territori. I aquí hem descobert plena sintonia amb els nostres companys de govern; el territori no serà més un element especulador.

La revisió del Pla territorial de Mallorca, el nou Pla director sectorial d'equipaments comercials, el Pla d'intervenció en àmbits turístics, els Plans especials de desenvolupament d'àrees d'intervenció paisatgística i tots els canvis introduïts a l'Agència de Disciplina Urbanística són la primera passa, però una passa ferma en aquest sentit.

I passes fermes és el que estam fent per dur endavant polítiques al servei de la gent. És la nostra prioritat. Resoldre els problemes de la gent, posar tots els recursos necessaris per donar cobertura i per garantir els drets de tots els ciutadans i les ciutadanes de Mallorca, sobretot de la gent en situació més vulnerable.

Aquesta iniciativa de repensar el consell de Mallorca, i amb ella tots els aspectes que afecten a la gestió del Consell no és més que per millorar la vida de la ciutadania, perquè sí que es pot governar per la gent i amb la gent, i amb aquest objectiu hem de repensar tots i cada uns dels aspectes del Consell, fer posar-lo al servei de la gent. Per a la gent que està sofrint més durament els efectes d'aquesta crisi-estafa en la que ens trobam, per a la gent que pateix encara els efectes de les polítiques austeridices, per a la gent que es troba en una situació vulnerable està pensat, el Pla de lluita contra la Pobresa que s'està posant en marxa i per al qual treballen les quatre direccions insulars de l'Institut d'Afers Socials de Mallorca. És un Pla que es troba en estat embrionari, però que creixerà ens els propers mesos per donar resposta a les necessitats urgents que tenen diferents sectors de la societat de Mallorca.

Des del Consell entenem que hem d'estar al costat de les persones, i que sí que es pot donar una resposta que estigui a l'altura de les circumstàncies. No dubtam que això és el que farà aquest pla de lluita contra a pobresa; donarà suport a tots municipis per garantir l'equitat, la qualitat, la participació i la territorialitat del servei que reben els ciutadans i les ciutadanes.

Les institucions més properes a la gent són els seus ajuntaments, raó per la qual com a equip de govern s'hagi volgut donar un caire municipalista a les polítiques del Consell. És vital estar al costat dels ajuntaments i donar suport a les seves necessitats; són ells els que estan dia a dia amb la ciutadania.

I per poder donar aquest suport, i tota la col·laboració que faci falta, el Consell de Mallorca ha de ser una institució forta. Dotada econòmicament de manera suficient i amb les competències que li pertoquen transferides.

Les primeres competències arribaran en breu, com assenyalava ahir el President. Insistirem perquè arribin totes les altres i perquè es millori el finançament de les illes, i en conseqüència el de Mallorca.

Sols amb una institució forta es pot defensar i protegir Mallorca.

Aquests nou mesos de govern han estat intensos. Tots hem fet molta feina i ens hem mostrat fermes amb les nostres intencions. Hem sortit reforçats com a equip de govern de cada una de les mesures que hem aconseguit engegar.

Hem demostrat que es poden dur a terme els canvis necessaris amb voluntat política, que sí que es pot governar per a la gent, per a la immensa majoria de la gent. Pels mallorquins i mallorquines que varen expressar ben clar que volien un canvi. Posant el Consell al centre de la vida pública de la nostra illa, engegant la maquinària d'aquesta institució que varem trobar ben aturada i que és ben segur que ara agafarà empena.

I és que sí que es pot, i ara que ho hem demostrat hem d'insistir.

Perquè és el moment de fer canvis profunds junts, que perdurin en el temps, canvis que facin de Mallorca el lloc on volem viure.

Gràcies.”

El Sr. PRESIDENT inicia la seva intervenció.

Saluda tota la Corporació del Ple i tot seguit comenta que ha estat molt content de sentir els comentaris referits al seu discurs d'ahir que el consideraven molt avorrit i que, fins i tot el Sr. Pastor recomanàs que si algú no pot dormir el llegeixi.

Diu al Sr. Pastor que està d'acord amb ell i li assegura que no va passar gent de gust, d'estar dret més de dues hores en el Ple per pronunciar-lo, però li fa notar que si se desitja ser extens després, a l'hora de presentar propostes, val la pena fer-ho.

Sobre els retrets del Sr. Rovira (PP) en el sentit de no haver aprofundit les explicacions sobre determinats departaments, com ara la taxa turística, dades concretes de transferències, etc respon que en aquest moment és important recordar-los que això és el que varen voler, els membres del seu partit.

Recorda que a l'inici del seu discurs d'ahir va ser honest quan va dir que el format actual de la sessió és decimonònic. Fa notar que prové d'antigues etapes glorioses en les quals se volia fer exactament els mateixos actes que el Govern balear, però a dia d'avui ja cal qüestionar-se quin objectiu ha de tenir el Debat de Política General del Consell de Mallorca. Diu que, al seu parer, hauria de ser un instrument d'avaluació de la situació de la institució a dia d'avui, i això significa moltes coses.

Assenyalava que la institució té dues línies d'actuació, i tot seguit les explica.

D'una part, el projecte de feina que l'equip de govern du a terme defineix unes estratègies i uns continguts sobre els quals, evidentment, se'n pot parlar.

D'altra part es troben els problemes estructurals que té la institució, molt més complexos de resoldre, però és evident que en algun moment n'hauran de parlar. No cal oblidar que aquesta administració és hereva de l'antiga Diputació, de més de cent anys d'antiguitat.

Fa una sèrie d'observacions en aquest sentit per demostrar la necessitat d'actualitzar-la perquè sigui moderna, efectiva, dinàmica, eficaç i eficient; sobretot, ha de ser capaç de resoldre els problemes de la ciutadania de Mallorca.

Recorda als grups polítics de l'oposició que, per aquesta raó, els varen proposar un format en el qual el discurs i el debat no només quedàs entre els portaveus dels grups polítics i el president del Consell de Mallorca, per bé que ell no té cap problema a fer-ho, sinó que se pogués aprofundir en el programa de feina que tenen cadascun dels departaments i parlar de manera clara sobre aquells problemes estructurals que es troba avui el Consell de Mallorca. Pensa que s'hauria pogut fer més que el que se farà avui, però espera tenir-ne més oportunitats.

Es mostra convençut que cadascun dels responsables de departament hauria pogut parlar més de dues hores, només del seu departament i fa notar que d'aquesta forma no haurien tengut el risc de reduir aquest debat a un exercici de retòrica, de cercar el titular del diari, d'enviar una sèrie de missatges.

Reitera que allò que s'ha de plantejar és quin objectiu té el debat i si, en acabar el d'avui, l'objectiu s'ha complert o no.

També adverteix el principi bàsic que s'ha de considerar: que els membres de la Corporació del Ple passaran, i la institució quedarà. Aquest és el motiu pel qual s'han de fer debats útils per a la institució i evitar les històries rares.

Per aquest motiu agraeix el rigor amb què s'han plantejat les qüestions, molt especialment les que han indicat el Sr. Pastor i la Sra. Serra. En canvi, fa constar que esperava més del Sr. Rovira, entre d'altres raons perquè ell coneix aquesta institució atès que ha format part de l'equip de govern durant la passada legislatura, per la qual cosa n'és ben conscient dels seus problemes i els ha patit.

Fa avinent que va intentar fer un discurs conciliador, sense cap problema per reconèixer les gestions ben fetes durant la legislatura anterior, per fer notar que el podria haver fet diferent i potser l'hagués satisfet més poder fer tot un seguit de retrets ben concrets al PP, com ara els més de mil expedients que han trobat pendants de tramitar per l'Agència de Disciplina Urbanística, o en el cas del Teatre Principal el dèficit de 750.000 € a més per manca de previsió, o del personal del mateix teatre que el PP va acomiadar i ara s'ha hagut de readmetre i pagar la indemnització corresponent, o del doblers que se varen recuperar de l'IVA cultural de les obres del Teatre Principal, que s'havien d'invertir en unes naus, i demana on són, aquestes naus.

Un altre exemple són els 15,4 M€ destinats a inversions estatutàries, però fa avinent que no s'ha fet absolutament res.

Atès que la Sra. Roig (PP) expressa la seva discrepància amb aquest darrer comentari, el President li diu que en poden parlar, i fins i tot fer una sessió monogràfica sobre inversions estatutàries.

També fa notar que aquest desaprofitament de recursos se va produir en un moment determinat, quan la CAIB ja havia cobrat les inversions estatutàries i en un moment de desnonaments en el qual tantes persones perdien ca seva per no tenir feina i no poder pagar les hipoteques o els lloguers.

Fa saber que s'ha estat a punt de perdre-les si no s'hagués renegociat la seva pròrroga i retreu que potser els 15,4 M€ no haurien solucionat molta cosa, però no hagués sobrat, un globus d'oxigen en un moment tan difícil.

També hagués pogut parlar de la inactivitat de molts departaments, fins i tot d'alguns d'ells que tenien ordres precises de no fer absolutament res.

Un altre exemple que hagués pogut retreure és el del betlem vivent solidari, per al qual la Presidenta Sra. Salom es vestia de pagesa: el cost que representava per al Consell de Mallorca era de quasi 30.000 €. Fa notar que ell també ho hagués pogut retreure al PP, i precisament ara, quan aquest partit li qüestiona el cost del seu recent viatge a Quíos (Grècia). Observa que sobre Quíos en parlarà més endavant.

Reitera que ahir, en el seu discurs, no va dir res de tot això, per bé que ho hagués pogut fer, i aprofundir-hi molt més, atès que el que ha dit fins ara no són més que uns pocs exemples, però n'hi ha molts d'altres. Fa avinent que ho ha fet avui –esmentar-ne uns pocs exemples– després d'haver escoltat la intervenció del Sr. Rovira.

Tot i això, diu que ho considera un debat estèril i com a tal el refusa, com ho fa també la ciutadania, que allò que demana als polítics és capacitat d'arribar a acords positius per al conjunt de la societat.

Pel que fa a l'acusació de desconexió entre els membres de l'equip de govern (els regnes de taifes, les capelletes, el repartiment de cadires, etc. de què s'ha parlat) respon que aquest comentari no és nou, sinó un argument recurrent: quan governen partits d'esquerra, els partits de dreta sempre repeteixen aquest mateix missatge. Assenyala que només cal revisar les hemeroteques i comprovar que ha succeït el mateix durant totes les legislatures dels pactes de progrés que han governat a les Illes Balears, fins i tot en els ajuntaments.

Tot seguit posa una sèrie d'exemples al Sr. Rovira d'alguns comentaris seus en el quals, com a portaveu del PP, el desqualifica a ell com a president del Consell de Mallorca. Li fa notar quina és, la grandesa de la democràcia, que permet que qualsevol persona pugui exercir funcions de govern i li torna a retreure l'actitud que ha tengut el Partit Popular cada vegada que no ha estat aquest partit qui governava.

Indica que demà mateix els farà arribar, per mitjà del secretari general de la institució, una còpia del decret de constitució del Consell de Mallorca, que conté la definició de les competències o les àrees d'intervenció o d'acció de tots i cadascun dels seus departaments. Considera que d'aquesta forma podran observar quina és l'organització i el sistema de gestió de govern i comprovar que l'acusació de desconexió no és certa.

A continuació en posa uns exemples i explica detalladament les relacions lògiques que s'estableixen entre departaments. Torna a dir al Sr. Rovira que el seu grup polític s'equivoca, una vegada més, en aquest tipus de retret, per bé que entén que això és el que voldria, que existissin bregues constants dins l'equip de govern.

Assenyala que el més important és voler conèixer l'origen dels conflictes, admetre la diversitat d'opinions i tenir voluntat d'entendre's, i això és el que se fa, dins l'equip de govern.

Tot seguit s'adreça a la Sra. Roig (PP) per recordar que l'actual equip de govern fa el mateix que ella assegurava que feia, durant la passada legislatura, com a consellera

executiva d'Hisenda i Funció Pública: tractar els temes econòmics de negociació amb el Govern balear dins els despatxos, no fora d'aquests.

Reitera que evidentment s'han fet, aquest tipus de gestions, i que n'existeix un pla específic acordat amb la Sra. Catalina Cladera, consellera d'Hisenda i Administracions Públiques del Govern balear.

Quant al retret sobre la duplicitat d'alts càrrecs a l'IMAS, demana als membres del Grup Popular si saben que durant la passada legislatura tenien un vicepresident de l'IMAS, i si aquest va trepitjar alguna vegada la seu de l'IMAS.

Fa una sèrie d'observacions sobre la necessitat d'adequar el personal disponible a la complexitat de la tasca que s'ha de dur a terme.

Tot seguit comenta els fonaments en què es basa l'Escola de Chicago com a model neoliberal d'administració pública, en el sentit que aquesta no serveix, que s'ha de reduir al mínim possible, i que s'ha de privatitzar tot el que sigui possible. Ho fa per fer notar que, dins l'Estat espanyol, qui la pregonava als quatre vents és la Fundació Faes, entitat prou coneguda dins el Partit Popular.

Assenyala que aquestes línies d'actuació, aplicades al Consell de Mallorca, coincideixen amb les afirmacions que feia la Sra. Maria Salom, com a presidenta d'aquesta institució durant la passada legislatura: "ens hem d'aprimar, hem d'aturar motors, hem de reduir l'administració...". Fa avinent que és bàsicament aquest mateix principi.

Afirma que l'actual equip de govern no hi creu, en cap d'aquestes afirmacions, perquè desitja una administració forta, capaç d'intervenir i de regular per tal de donar resposta als problemes reals de la ciutadania.

A continuació en posa un altre exemple, basat en els principis de l'Escola de Chicago: la darrera reforma de la Llei de bases de règim local, que va fer tornar trenta anys enrere els ajuntaments, atès que els va deixar amb les competències que tenien tot just després del franquisme. Assenyala que fins i tot anava en contra de tot allò que defensaven els batles, i sobretot també els del Partit Popular.

Demana als representants del Grup Popular que no facin demagògia basada en l'augment de personal, en el capítol I del pressupost de la institució. Comenta que, efectivament, el seu cost el paga la gent, però adverteix que s'ha inventat un sistema per mitjà del qual qui paga és la ciutadania i no qui realment hauria de pagar: les SICAVS quasi no paguen res, les grans empreses tampoc, és a dir, que en proporció quasi paga més un petit comerç qualsevol que una gran superfície comercial.

També se podria parlar de paradisos fiscals, i de la idoneïtat de moltíssimes administracions que existeixen, a dia d'avui, que estan funcionant. Així, observa les moltes ocasions en què s'ha plantejat si el Senat és oportú o si no ho és i comenta que la Sra. Soler (PP), com actual membre que n'és, ho podrà dir aviat.

Altres exemples d'allò que se podria tractar seria el paper de les diputacions, dels ministeris que han cedit competències a les comunitats autònomes, de les delegacions del Govern de l'Estat. També se podria parlar de la despesa militar, atès que no se'n parla mai, per tal d'esbrinar si són necessaris dèset o devuit exèrcits, en la Unió Europea, o si n'hi hauria prou amb un, perquè el cost es reduiria considerablement.

Torna al tema de l'Escola de Chicago per fer notat tot allò que s'ha anat privatitzant: Endesa, Telefònica, Iberia, Aena, Loterías y Apuestas del Estado, etc. Assenyala que aquestes empreses eren una font d'ingressos important que s'afegia a l'esforç que feien les persones contribuents. Atès que es deia que ho feien per donar un millor servei i per aconseguir un preu més baix, demana al Grup Popular si ha resultat ser cert, el millor servei i el preu més baix. Manifesta que no ha estat així, i que l'únic que s'ha aconseguit és convertir algunes persones en multimilionàries.

Reitera les seves discrepàncies i el seu refús cap a aquest tipus de gestió.

Recorda que en el seu discurs ja va donar totes les explicacions referides a la gestió concreta que se faria del capítol 1, per quadrar l'augment de la despesa amb mesures de reducció de despesa d'altres capítols. Posa l'exemple de les obres de la carretera de Lluçmajor a Campos, per fer notat que en comptes de fer l'encomana a una empresa externa serà el personal tècnic de la institució qui farà aquest tipus de feines. I el mateix se farà en l'àmbit de manteniment, o en el del Parc de Migjorn, per exemple.

Fa notat l'efecte multiplicador que pot tenir aquest tipus d'administració, com ara el projecte Smart Island, amb 9 M€ d'inversió. Observa que el fa algú, no sorgeix del no res. És evident que algú haurà de redactar tots els programes europeus que es puguin aconseguir referits a recuperació de molins, patrimoni, etc. Posa l'exemple del SOIB, i recorda que durant l'anterior legislatura s'havien perdut 7 M€ de fons europeus perquè ningú no els havia demanat. Esmenta que es tracta de doblers destinats a formació per a gent que es troba en situació d'atur laboral, perquè aprengui un ofici nou i se pugui reciclar professionalment.

A continuació informa que es troben en procés de revisió de totes les llicències d'activitat de tots els edificis del Consell de Mallorca –i aprofita per comentar que la major part d'aquests no en tenen– precisament amb la intenció que s'hi puguin fer cursos de formació, en tots ells i sobre qualsevol tema que se consideri necessari, de coneixements específics sobre professions concretes en risc d'extinció, per evitar-ne la desaparició.

Posa exemples concrets, com ara el de l'Hipòdrom de Son Pardo, per fer notat l'important activitat econòmica que pot representar per a Mallorca una correcta estructuració de cada departament del Consell de Mallorca. En el cas dels hipòdroms, destaca que s'han d'aprofitar aquestes grans infraestructures per fer-hi cursos de formació, finançats al cent per cent pel SOIB, especialitzats en l'àmbit del cavall. Diu que aquesta és la idea, adaptada a qualsevol altre àmbit de necessitats que tenguin la institució.

Fa avinent al Grup Popular que allò que compta al final són les obres fetes, no només les intencions de fer-les disposant la partida en el pressupost de cada any. Destaca que ell ha parlat d'accions ben concretes, tot el contrari del retret que li fa el PP, d'haver fet un discurs d'abast molt ampli, sense concretar res.

Pel que fa als retrets sobre la campanya Repensem Mallorca respon que és clar, que ja s'ha d'arribar al treball amb les idees clares, però discrepa de la forma en què ho fan els membres del Partit Popular perquè sembla que algú els llegeix cada setmana un catecisme de forma que des del darrer regidor de l'ajuntament més petit d'Espanya fins als ministres del Govern de l'Estat, tothom diu exactament el mateix, el seu discurs és sempre idèntic.

Diu que potser tengui avantatges, aquest sistema, i fins i tot pot fer una certa enveja, aquesta uniformitat de criteri, però fa notar que no és precisament el més habitual dins la societat, en la realitat del dia a dia.

Sobre la participació ciutadana, observa que aquest és per a ell un repte personal. Com a exbatle d'un poble petit, es mostra especialment satisfet d'haver aconseguit una dinàmica de participació important. Fa una sèrie de consideracions sobre la necessitat de presentar-se davant la ciutadania per donar comptes de la gestió i aconseguir que aquesta també pugui participar en la presa de decisions sobre les qüestions que l'afecten en el seu dia a dia. Afirmar que la democràcia no es pot reduir únicament a dipositar el vot cada quatre anys, i en destaca la seva importància.

Quant als retrets de governar ignorant els partits de l'oposició, comenta que precisament aquesta afirmació sí que li sap molt de greu que la facin, perquè considera que no és certa. Ho lamenta, precisament perquè ell també ha format part de l'oposició, en el govern del Consell de Mallorca, quan governava el Partit Popular, i tenia aquesta impressió.

En conseqüència, se va comprometre a convocar una Junta de Portaveus per tal que cadascun dels representants de cada partit polític li indicassin on mancava comunicació i coordinació, al seu parer. Explica que, un cop repassats tots els departaments, va resultar que l'únic retret era que no s'havia convocat la Comissió de Residus, que després se va convocar.

Observa que en aquella reunió tampoc no se va aprofundir massa en els temes, però avui ell sí que ho farà, des d'una perspectiva molt objectiva, perquè sí que ha estat a l'oposició i ha pogut observar el mateix i tenir la mateixa impressió que han expressat la Sra. Serra (Ciudadans-Partido de la Ciudadania) i el Sr. Pastor (el Pi-Proposta per les Illes), que és molt poc, el que se presenta al Ple, atès que són qüestions de funcionament ordinari del Ple.

Assenyala que el Consell de Mallorca té una part que depèn de l'administració local, basada en el Llei de bases de règim local, i una altra que depèn de l'administració autonòmica, que li confereix l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Aquesta és la raó per la qual la major part dels temes no se presenten al Ple, perquè se resolen per la via de l'execució del pressupost, de la Junta Local de Govern o del Consell Executiu. En conseqüència, és mínima, la quantitat de qüestions que se presenten al Ple i aquesta representa tan sols la punta de l'iceberg del que és la gestió del Consell de Mallorca.

Opina que allò que s'ha de fer és el seguiment real de totes les qüestions que afecten la institució, amb totes les eines necessàries i, atès que ja se disposa dels instruments (Junta Local, Junta de Portaveus, Comissió Informativa, Ple), potser s'hauria de repensar, entre tots els grups polítics de la institució, si és aquest, el format que se desitja i que s'ha de mantenir per al Debat de Política General.

Assenyala que, de tot plegat, l'única imatge amb la qual ell es queda perquè la va considerar molt positiva és la interpel·lació que va fer el Sr. Pastor (El Pi-Proposta per les Illes) a la Sra. Garrido (consellera executiva de Territori i Infraestructures), perquè se va parlar amb molta profunditat i rigor sobre temes que afecten el Consell de Mallorca de manera molt directa.

Destaca que és aquesta, la nova política que ell defensa, tenir espais de diàleg que permetin prendre decisions i fa notar, sobre el cas concret de Territori, que és el Consell

de Mallorca qui en té les competències, per la qual cosa qualsevol qüestió s'ha d'acabar discutint en aquesta institució, per bé que s'hagi iniciat en el Parlament de les Illes Balears, per exemple.

Reitera aquesta oferta de diàleg sobre el funcionament del Ple, atès que se parla de tot però sense parlar de res. Posa exemples del que està acceptat a dia d'avui, però comenta que se pot platejar canviar el format, i si la interpel·lació és un bon sistema per aprofundir sobre qüestions concretes, se'n podrien incloure més. Diu que convendria celebrar unes sessions de Ple més fructíferes i arribar al consens sobre les diverses qüestions, perquè s'ha de millorar tot allò que es pugui en cada legislatura, independentment de qui governi; la finalitat és solucionar els problemes de la ciutadania de les Illes Balears.

Assegura que el Consell de Mallorca no és l'administració àgil, dinàmica i moderna que la gent de Mallorca voldria tenir. Explica casos concrets que va conèixer prou bé durant la seva etapa com a batle d'Esporles, raó per la qual s'ha d'abordar el problema de fons fins a aconseguir que la institució tenguí uns mecanismes efectius, àgils i que donin respostes a la gent (normes subsidiàries, catàlegs de patrimoni, etc., una llista molt llarga).

Comenta que, de fet, l'actual equip de govern ja ha rebut diverses propostes, que es poden permetre, si s'amplia el nombre de personal funcionari, si se fan intervencions delegades que permetin que la interventora general faci exactament les seves funcions i exercir un control financer, que és el que li pertoca fer.

En aquest punt diu a la Sra. Serra (Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía) que no és cert que no hi hagi control de la despesa a l'IMAS, perquè hi ha una interventora delegada, que és ben escrupolosa, i tot seguit la documentació passa a la Intervenció General del Consell de Mallorca. Tot i això, fa notar que no n'hi ha prou amb una sola intervenció delegada, que n'hi ha d'haver d'altres.

Explica que també se fa feina en la Relació de Llocs de Treball (RLT), en el catàleg de funcions. Assenyala que un dels principals problemes és que el personal no té clares quines són les seves funcions, com ha demostrat una enquesta proposada als inicis d'aquesta legislatura.

Atès que també qüestionaven si la Sra. Espeja (consellera executiva de Medi Ambient) era la persona més adequada per estar al capdavant d'aquesta conselleria, fa saber que la Sra. Espeja té dues titulacions universitàries i experiència específica en l'àmbit de Medi Ambient, no prové de cap altre diferent.

Pel que fa a la petició de si la tarifa de residus s'apujarà o si se reduirà, recorda que el Partit Popular tenia intenció de reduir-la, amb la importació de residus de fora.

Diu al Sr. Rovira que és la Unió Europea, qui posa les coses clares, i estableix unes directrius que s'han de complir. En aquest sentit, Mallorca té una situació millor, i Menorca i Eivissa hauran de fer inversions econòmiques per posar-se al dia en el compliment d'aquestes directrius. Recorda que ell, en un moment determinat, va suggerir als seus responsables l'aprofitament de la gran inversió que ha fet el Consell de Mallorca i que encara està pagant, la qual cosa no significa que no s'hagin de concretar aquestes directrius per a Mallorca, Menorca i Eivissa, que generen una important quantitat de residus que s'han de reciclar, s'han de reduir i d'altres s'han d'incinerar.

El Pla de residus, en conseqüència, va en aquesta direcció i té una visió de conjunt de les Illes Balears.

Pel que fa a l'IMAS, reitera el retret que ha fet abans en el sentit que una cosa és tenir pensades unes actuacions i una altra molt diferent és realitzar-les.

A continuació puntualitza que, un cop revisat el seu discurs d'ahir, va observar un problema en l'ús dels temps verbals que indiquen obres com a ja començades mentre d'altres estan a punt d'adjudicar-se i fins i tot algunes a punt de publicar-se en el BOIB.

Tot seguit, en fa un resum.

- Capítol 1, inversions en Recursos Humans de l'IMAS, millores en condicions residencials: 637.000 €
- Cobertura de vacants a Menors: 100.000 €
- Comissions de Servei: 167.000 €
- Programes nous (Renda Mínima, Grup terapèutic, Menors, Estabilització i Referents de Menors, Secció Ponent i Programa Itinerant de Menors: 1.167.000 €

Informa que l'import total és de 2.100.000 €.

Pel que fa a Hisenda, reconeix que s'ha millorat el finançament de forma considerable. Reconeix que disposen d'un sistema que permetrà, en la mesura en què millori el finançament de la CAIB, també millorarà el finançament del Consell de Mallorca i el de l'Estat espanyol.

No significa això que la institució no tengui un punt dèbil; la institució no recapta doblers, raó per la qual té una dependència total i absoluta de la resta d'administracions i debilita la institució en el sentit que mentre la resta d'administracions paguin tot va bé però si no ho fan comencen els problemes. Fa avinent que el Partit Popular va patir aquesta situació, l'any 2011, pel fet que tothom devia doblers a tothom.

Quant a l'aplicació de la taxa turística, diu que han participat en el debat del Parlament, per concretar en quins termes s'havia de repartir. Comenta que el criteri ha estat fer-ho a partir del 60% segons La Llei de finançament dels consells insulars (entre el 68% i el 74%) però molt especialment en què s'han d'invertir aquests doblers, que rebrem directament o via convocatòria de projectes.

Comenta que ell va parlar del Sindicat de Felanitx, del centre internacional, aprofitant la figura del pintor Miquel Barceló, que és una inversió molt important. També va parlar de projectes d'adequació per a les persones discapacitades de les platges de Mallorca. Destaca la importància d'aconseguir-ho.

Quant al catàleg de camins públics dels ajuntaments, diu que és obvi que s'ha de donar el suport necessari per aquesta iniciativa, però fa notar que ell ha parlat d'una Llei de Camins de Mallorca, i de vertebrar no només refugis dins el marc de la ruta de Pedra en Sec sinó establir criteris.

També va parlar de fer una ruta circular, per tal d'incloure-hi els fars com a refugis o com a centres d'interpretació. Comenta que ja existeix una proposta i un preacord en aquest sentit amb l'Autoritat Portuària.

Pel que fa al tema de Bombers de Mallorca, comenta que la situació és que hi ha 47 places sense dotació econòmica mentre que se gasta una quantitat enorme per pagar

hores extra. Diu que té constància que tant el Sr. Font (conseller executiu de Desenvolupament Local) com la Sra. Palomino (consellera executiva de Modernització i F. Pública) hi fan molta feina, especialment per cobrir una sèrie de places.

Afirma que l'endarreriment no és només en personal, sinó també en infraestructures, raó per la qual a més d'un pla d'intervenció en els diversos parcs de bombers també hi ha la possibilitat de construir un parc de bombers, que ja està en projecte, a la zona del Migjorn, la més allunyada, i fins i tot fer un parc central, que encara no existeix, però hi ha una proposta per fer-ne un a Inca.

Comenta que el Serpreisal té precisament aquesta finalitat, donar resposta a aquestes necessitats. S'ha de considerar qui té la competència en extinció d'incendis forestals i la tenen els ajuntaments de més de 20.000 habitants. Atès que tenen les competències conferides per la llei, hauran de ser responsables en aquest sentit i aconseguir la màxima coordinació entre tots els serveis de bombers de l'illa de Mallorca.

Assenyala que dins l'àmbit de la CAIB se treballa en la redacció d'una llei que coordini tots els cossos de bombers de Mallorca, a més dels de Menorca i d'Eivissa.

Per acabar insisteix en la necessitat de reformar l'estructura d'aquest debat i afirma que està obert a qualsevol aportació que vulguin fer els Grups polítics però en els temes sobre els quals s'hi pugui aprofundir més, en cada departament i en cada programa de feina, amb la intenció de resoldre els problemes reals de la institució i fer-la créixer.

El moderador, Sr. Miralles, anuncia que, una vegada acadat el torn de resposta del Sr. President, ara correpon passar al torn de rèplica dels grups de l'oposició, amb una durada de 15 minuts, d'acord amb l'ordre següent: Partit Popular, El Pi-Proposta per les Illes i Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía. A continuació dóna la paraula al Sr. Rovira.

El Sr. ROVIRA (PP) indica que, en primer lugar, quiere pedir disculpas por haberse excedido del tiempo establecido en la primera intervención pero ha sido porque ha intentado no limitarse a leer el discurso y a no hacerlo excesivamente rápido.

Observa, a continuación, que esperaba algo más del Presidente y ahora ve que el discurso de ayer fue aburrido a propósito, lo cual le preocupa bastante más. La verdad es que hacer un discurso aburrido a propósito para acabar de torpedear un debate difícil, le parece triste ya que esperaba un discurso más participativo por su parte y no una lectura aburrida –y perdone el secretario porque lo diga– de una memoria de Secretaria mal hecha o de una acta larga de un pleno.

Esperaba algo más pero, en cualquier caso, ya saben que lo hizo a propósito y confía en que el año que viene cambie el talante y cambie el discurso.

Hoy se ha quedado muy preocupado porque les ha vuelto a plantear un modelo de debate en que, lo se les planteó en un momento determinado, al principio de la legislatura hace unos meses, fue un monocultivo de los consellers del equipo de gobierno durante dos o tres horas explicando sus áreas, lo que se traducía en que lo que hizo el Presidente ayer se extendiese, repartido entre ocho, y además como un auténtico rodillo sobre los partidos de la oposición.

Recuerda que tanto El Pi como Ciudadanos y el PP hace unos meses le dijeron que no les parecía bien agachar la cabeza y ser objeto de un apisonamiento por parte del equipo de gobierno con la propuesta que hicieron de pleno y, además, incorporando su

concepto tan especial de participación ciudadana y cree que ese modelo no debe plantearse de nuevo.

Si el Presidente quiere plantear otro o si quiere que se hable de otro modelo o forma de llevar a cabo este debate, lo pueden hacer pero, en cualquier caso, quiere aprovechar este día, que tiene una vez al año, para debatir con el Presidente porque el resto del año puede debatir con cualquiera de los consellers y puede interpelarlos y, de hecho, ya lo ha hecho igual que lo hizo el otro día el Sr. Pastor sobre urbanismo y él lo hizo mediante una moción, en su momento, pero hoy quiere debatir con el Presidente y no con sus consellers porque eso lo hace el resto del año.

La verdad es que le interesa saber qué opina y qué piensa el Presidente y poder debatir con él sobre el funcionamiento de esta casa y no con el resto de su equipo que, para ello, ya hay otros momentos.

En ese sentido y hablando del funcionamiento del Consell, los plenos es verdad que sirven para lo que sirven y es un error que comenten todos. El Partido Popular, con mayoría absoluta, el Pleno delegó muchísimas cuestiones a la Comisión Informativa, al Consell Executiu y a los decretos de la presidenta.

Les pidieron al nuevo equipo de gobierno, dado que tanto creía en la participación y en el funcionamiento del Pleno, que no hiciera esas delegaciones –que la Sra. Armengol también hizo en su momento– y ahora han vuelto a hacer la misma delegación que hizo la Sra. Armengol y la misma delegación que hizo la presidenta del Consell, Sra. Salom.

Por lo tanto, todos son culpables de que este pleno sirva para lo que sirve y lo que deben de hacer, como partidos de la oposición, es mirar las actas del Consell Executiu, mirar los decretos y las resoluciones e intentar que las cosas sean un poco más alegres al pleno.

Le dice al Sr. Presidente que hoy está aun más preocupado que ayer. Ayer habló de las distintas áreas como taifas, como grupos separados. Esta mañana él le ha dicho que le daba la impresión de que el equipo de gobierno era un grupo de reinos independientes y, después de escuchar a los partidos que le apoyan, está más convencido y se confirma que funcionan como reinos de taifas ya que se escuchan a si mismos, hablan solo de sus áreas: el PSOE ha hablado básicamente de sus áreas, Podemos ha hablado de sus áreas (de hecho, ha hablado más de Medio Ambiente que el propio Presidente) y MÉS, a parte de loar la labor y la figura del Sr. Ensenyat, también ha insistido más en sus áreas aunque, quizás sí que ha sido el partido que ha visto el Consell de una manera más general.

En definitiva, cada grupo ha hablado de sus áreas. No han hablado de una imagen general del Consell y lo único que han dicho los tres es que ésta tiene que ser una institución de referencia. De referencia estrecha para cada partido del gobierno porque cada uno mira lo suyo y, evidentemente, no ha venido nadie del Govern a escucharlos y, de los que han venido, cada uno ha escuchado a su partido. Los del PSOE se han ido cuando MÉS ha empezado a hablar; los de MÉS se han ido... en definitiva, los que han venido a visitarlos, y el PP ha venido a escuchar y ha escuchado a los partidos de la oposición.

Lo que está claro es que cada partido se preocupa solo de sus áreas. Se plantea que, si esto pasa hoy a nueve meses del inicio de la legislatura, qué pasará mañana o qué pasará

a final de legislatura. Cada vez ven que se incrementa más la necesidad que tiene el equipo de gobierno de diferenciarse.

Además observa también que al Presidente le da igual y no se da cuenta que tiene un equipo dividido en tres trozos. El Partido Popular solicita al Sr. Presidente que le pida a su equipo que, por lo menos, disimule un poco y en el próximo Debate de Política General hablen todos de todos los temas porque así sabrán qué opina el PSOE de las otras áreas, MÁS de las otras áreas y Podemos de las otras áreas y no limitarse a hablar de filosofía, es decir, de cómo tendría que ser y cómo tendría que funcionar el Consell sino de cómo está realmente funcionando y qué piensa cada grupo de los demás en vez de dedicar unas palabras amables sin entrar en el detalle de decir qué piensan de lo que se está haciendo en las otras áreas.

En cambio, en esta ocasión no han intentado ni siquiera disimular que son tres partidos separados, que gobiernan de manera diferente, que no son un equipo y que lo único que hacen es no pelearse entre si, al menos públicamente. Considera que esto es un defecto que tiene actualmente el equipo de gobierno.

En referencia a las áreas, insiste en decir que no hacen una apuesta más grande que el PP en servicios sociales y que, con más financiación, el Presidente dijo ayer que se había reforzado el equipo que gestiona la Renta Mínima pero no han destinado ni un euro más.

Tampoco ha dicho nada el Presidente sobre la Renta Básica del Govern, a la cual hizo alusión el PP en su intervención. Parece ser –y todos así lo piensan– que esa Renta Básica se debería gestionar desde el Consell y, por ello, le pregunta que por qué no la reclama; quizás no lo hace porque es el juguete de Fina Santiago y no quiere reclamarla porque es el rescate ciudadano del Govern Balear, el cual puede tener un rescate ciudadano que el Consell no puede reclamarle porque es suyo.

Pues bien, lo que debe hacer el Presidente es reclamar esto antes de reclamar otras competencias. Opina que es más lógico reclamar, como competencia, la renta que va a aprobar el Govern en lugar de que la gestionen ellos y el Consell no tenga nada que ver con lo que se haga en Mallorca con esa renta o plan de rescate del Govern Balear.

Muchos planes de emergencia, mucha lucha contra la pobreza pero lo que han hecho es mover los euros: quitar algunos programas y repartir ese dinero entre los programas que ya existían cambiándole el nombre a algunos y rebautizándolos como Plan de Pobreza, Plan de Emergencia, Lucha contra no sé qué... Al final todo es lo mismo. No es triple sino lo mismo pero con más personal, más cargos.

En relación a Medio Ambiente, recuerda que tenían un plan director aprobado inicialmente, con alegaciones presentadas por todos, incluidos los partidos del equipo de gobierno y la sociedad civil, y ese Plan Director Sectorial de Residuos ahora, con la tendida de manos que le hizo el Presidente, se podrían haber sentado a discutirlo y, con sus votos y mayorías y con la opinión del PP, quizás dentro de seis meses tendrían un Plan aprobado definitivamente y dos líneas de la incineradora cerradas antes.

Ahora tendrán que tramitarlo todo de nuevo, con una participación de conferencias que van a poner en marcha y ya se verá cuándo se aprueba el Plan Director Sectorial. Eso no es tender la mano. Tender la mano es hablar de la Diada y hablar del plan de residuos pero, del plan de residuos, nadie le ha dicho nada al PP y se lo encontraron directamente

tumbado. Evidentemente, esto le hace poner en duda el ofrecimiento de la mano tendida y del diálogo. El Sr. Ensenyat habla muy bien pero no se cree sus palabras.

En Hacienda y Función Pública, el Sr. Presidente decía que el Consell tiene que crecer pero, como ya ha dicho antes, cree que el Sr. Ensenyat no quiere que el Consell crezca sino que quiere engordarlo y engordarlo es malo para la salud. No es lo mismo crecer que engordar.

Remarca que engordar es malo para la salud y el Sr. Ensenyat quiere que el Consell engorde y como tiene 29 millones de euros más, que el Govern no los tiene, han visto la luz. La Ley de financiación no era tan mala y la Sra. Roig y la Sra. Salom parece que lo hicieron bien, Menorca lo hizo bien e Ibiza lo hizo bien pero ahora no saben qué hacer con el dinero y lo dedican a engordar la institución cuando lo tendrían que destinar a su crecimiento en actividad y no en volumen, porque es un error para esta institución.

El Sr. Presidente ha dicho que, con más personal, harán más cosas y ha puesto un ejemplo concreto. Al respecto le reconoce que el ejemplo está muy bien porque desde Carreteras no han podido contratar el proyecto a los mismos que lo estaban haciendo porque era un troceamiento de contratos y, como ya les dijo la interventora delegada, no es correcto volver a encargar a la misma empresa que modifique un proyecto.

Esta actuación es correcta pero todos los demás proyectos del convenio de carreteras que está desarrollando el departamento de la Sra. Garrido se contratan fuera. Solo con consultar los decretos y resoluciones se puede comprobar como la gran mayoría de proyectos se están arreglando fuera como en los casos de la ronda de Algaida, el enlace de Lloseta con la autopista, etc.

La cuestión es que la Sra. Garrido pone más personal para sacar más trabajo y al final resulta que se gastan 3 millones de euros más en estudios y trabajos técnicos. Evidentemente esto no es hacer más cosas con el personal nuevo salvo que lo hayan contratado para que a su vez contrate los servicios fuera.

El autogobierno, a parte de reclamar competencias, también consiste en reclamar lo que se nos debe. El Sr. Ensenyat ha dicho que sí que han hablado y, si es así, o bien miente la Sra. Cladera o bien miente el Sr. Ensenyat. La Sra. Cladera dijo que a ella nadie le había reclamado nada y que no se había dicho ni una sola palabra sobre las *bestretes* y que, en todo caso, mirarían de poner un calendario. Visto lo visto, resulta obvio que alguien no dice toda la verdad.

Por ejemplo, en relación al nuevo concurso y que los bomberos no tenían dotación económica, asegura que no es cierto porque los bomberos, desde junio de 2015, tenían dotación económica para más de 20 plazas. Ahora, en cambio, han parado el concurso por unas alegaciones para poner el catalán como requisito y, después de meses, la Sra. Palomino aun no ha explicado porque no se han resuelto dichas alegaciones. Espera que no sea por el motivo expuesto ya que le resultaría increíble que pararan el concurso de bomberos por ese motivo pero, si no es por ese motivo, entonces por cuál es.

Decía el Sr. Ensenyat que su gobierno extiende la mano a la oposición. Al respecto, le pregunta qué es lo más importante que se discute, a lo largo del año, en este Consell Insular: el presupuesto. El último diálogo sobre presupuesto y la última vez que les tendieron la mano y la última vez que se aprobó un presupuesto en este Consell, al Grupo Popular se le aprobaron 0 enmiendas.

Si no son capaces de pactar ni de llegar a ningún acuerdo –nadie los llamó para plantear nada– y el PP no pudo plantear ni un solo euro de modificación de ninguna partida, se demuestra que el diálogo está fallando por algún lado y cree que no es por parte del Partido Popular.

Rechaza que le tienda la mano para la Diada y para otras cosas. Quiere que se la tienda para el presupuesto. Que lo haga para el próximo presupuesto pero, eso sí, que tienda la mano llena y no vacía. El Grupo Popular, cuando se le tienda la mano para este diálogo, participará de ese diálogo.

Recomienda al Presidente que se repiense la continuidad del autobombo y de la campaña ‘Repensem Mallorca’. Opina que es una pérdida de tiempo y sus socios también lo opinan ya que el PSOE está haciendo otra campaña, la cual ha explicado hoy su portavoz refiriéndose la campaña ‘Canviem Mallorca’.

El PSOE, como partido, hace una campaña porque ya ha decidido qué quiere hacer y ya está cambiando. MÉS y Podemos, por el contrario, siguen repensando aquello que quieren hacer y quieren cambiar.

Considera que ni los socios del Sr. Ensenyat quieren ni creen en esa campaña y el mismo presidente, allá donde ha ido a contar la campaña ‘Repensem Mallorca’, ha comprobado que la gente quedaba con cara de alucinación pensando que se está perdiendo el tiempo y que, además de preguntarles en qué se ha de mejorar, únicamente siembran preguntas para que la gente esté entretenida.

Eso no es participación y no se debe confundir un municipio pequeño con Mallorca, con 1 millón de habitantes. No funciona ni va a funcionar y, si lo hace, le preocupará que solo funcione en base a los planteamientos del partido político del Presidente. Lo lamenta y recalca que no está contento, en absoluto, con ese tema.

En relación a la oferta de diálogo, dice que sí que acepta la oferta aunque no cree demasiado en ella. Le gustaría que esa oferta se concretase no solo en cómo debe funcionar el Pleno sino también en el Plan Territorial porque el Sr. Ensenyat se equivoca si piensa que las modificaciones o adaptaciones de planeamientos son por culpa que de no hay funcionarios en el Consell. También se equivoca si piensa que lo arreglarán haciéndoles las normas a los ayuntamientos porque las mismas son competencia municipal.

Todo esto se arregla cambiando las leyes, cambiando las normas y cambiando el Plan Territorial, haciendo que sea más fácil adaptarse al mismo y dando más facilidades para que se cumplan las leyes y el reglamento.

El Partido Popular intentó hacer un reglamento y tenía previsto revisar el Plan Territorial y el actual equipo de gobierno también ha dicho que tiene previsto hacerlo esta legislatura. Por lo tanto, sería conveniente que se olviden de hacer el trabajo de los demás –porque los ayuntamientos deben de hacer su trabajo aunque se les ofrezca ayuda– y arreglen, mejor, las normas y el Plan Territorial.

Personalmente se ofrece, y el Grupo Popular también, para participar en ese diálogo. Como también en el Plan de Carreteras o en el Plan Director Sectorial de Comercio, si bien en esté último participan ya que los informan de lo que van haciendo y ahora, cuando se empieza, se ofrece para participar en lo que ese Plan Director de Comercio acabe diciendo.

Exactamente igual pasa en relación a los PIAT y los temas de cooperación internacional pero siempre que sea con anterioridad y no cuando ya hayan decidido ir a algún sitio. Se puede gastar en Quíos o se puede gastar en África, la cuestión es poderlo hablar antes y no que les digan que se apunten al viaje si les parece bien. Eso no es participación en un proyecto sinó participación en un viaje.

Se compromete a participar también en todos los proyectos de cooperación municipal, en las políticas de servicios sociales, en la modernización del Consell, en materia de cultura y en los proyectos y programas que plantee el Departamento. En el futuro Plan Director de Residuos, como ya hay un compromiso sobre el futuro de la ITV o igual que en relación a las marinas secas y otros temas.

En todos estos temas y en los que puedan ir surgiendo, ofrece tanto su participación como la de su grupo pero no aceptaran que las palabras agradables como “tender de la mano”, “participar”, “sentarse a hablar”, etc., al final acaben convertidas en los cuatro temas recurrentes de siempre: cómo tiene que funcionar el Consell, qué día tiene que ser la Diada, cuántas mociones se pueden presentar, etc.

Todo esto está muy bien pero los temas realmente importantes son los que el Presidente leyó ayer, los que él le ha comentado ahora y los que cree que todos tienen en la mente.

El moderador, Sr. Miralles, dóna la paraula al Sr. Pastor del Grup El Pi-Proposta per les Illes.

El Sr. PASTOR (El Pi-Proposta per les Illes) comença la intervenció fent notar que el seu Grup li agafa la paraula al Sr. Ensenyat i se posa a la seva disposició. El seu Grup és petit, format per 3 consellers i conselleres, que té la virtut que tots tres ha estat batles – un encara ho és– i el President pot comptar amb ells per ajudar-lo en tots aquells temes que consideri que el poden ajudar.

Hi ha hagut un parell de coses del discurs del President que l’han preocupat. Ha dit i assegurat que no va passar gust de fer el discurs d’ahir i li assegura que, com a candidat al Consell de Mallorca, res no l’hauria fet més content que poder presidir el Debat de Política General del Consell de Mallorca.

Fa aquesta afirmació perquè pensa que és un debat útil, necessari i sa per a la vida política. El problema, segons el seu parer, no és tant el format del debat, encara que en poden parlar per intentar millorar-lo. El problema d’aquest debat és la repercusió que tindrà dins la societat mallorquina.

Si aquest Consell de Mallorca fos el vertader govern de Mallorca i els mallorquins i mallorquines ho sentissin així, amb aquest format tots pensarien que el debat és útil i necessari. Aleshores, no s’han de preocupar només del format sinó de com traslladar als mallorquins i mallorquines que les decisions que s’hi prenen, allò que diu el President i les propostes que fa l’oposició són interessants i necessàries per a la vida política.

El Sr. Ensenyat ha dit una cosa interessant: “polítics que són capaços d’arribar a acords”. És cert i el seu Grup li ha ofert una sèrie de propostes per arribar a acords en temes concrets i, en una part del discurs del Sr. Rovira, hi coincideix: no vol que els cridin només per a aquelles coses del dia a dia. Els agradaria participar, de manera positiva, en el debat de les coses que són importants i trascendentals per a aquesta institució.

Fa avinent que se queda amb les paraules que va dir la Sra. Espeja a un Ple, quan li va demanar consens en unes temes concrets. Aleshores la Sra. Espeja va dir: “Això no ho hem de consensuar. Això està en el nostre programa electoral i en el programa de govern i, per tant, no hem de consensuar-ho amb ningú.”

Imagina que la Sra. Espeja s’empeneix d’aquestes paraules i està ben segur que el Sr. President no pensa el mateix perquè, si pensa així, no sap quin proposta els està fent si resulta que les coses que figuren en el programa de govern ja estan decidides –i això que tenen la sort de no passar les penúries que passa la Sra. Armengol– i, per tant, no els necessiten per res atès que el President assegura que els partits del pacte de govern se duen bé i no discuteixen com fan al Govern de les Illes Balears.

Reconeix que té raó i aprofita per demanar-li per què pensa que el Sr. Barceló vol que els de Podemos estiguin dins el govern. Ho vol perquè s’ha adonat que, quan tenen una cadira, ja no discuteixen pus. Així doncs, entén el Sr. Barceló ja que si donen una cadira a Podemos ja no discutiran més les decisions del govern.

Tot seguit assenyala que vol agrair el to del debat amb el seu Grup i també el to dels distints portaveus dels grups que donen suport a l’equip de govern. En moltes qüestions, creu que pensen igual però han d’entendre que, en moltes altres, discrepin.

L’equip de govern ha pressumit de fer una feïnada en temes d’igualtat i ha dit que ‘Mallorca té nom de dona’. Poden pensar, per tant, que molts de carrers de Mallorca haurien de tenir noms de dona però què hi faran; diran als batles i batllesses quins carrers han de canviar de nom i quin nom nou els han de posar? Saben que això és una competència plena municipal però, això no obstant, encara ‘repensen’.

Cal ser pràctics. El nom ha quedat molt bé però de què servirà?, quina proposta farà el Consell de Mallorca al respecte?, què hi ha a darrere tot això? Atès que el seu Grup pensa diferent, formula la proposta d’eliminar automàticament la Direcció Insular d’Igualtat i la Direcció Insular de Participació Ciutadana i, per exemple, crear la Direcció Insular de Normalització Lingüística.

Recorda que ell ha presidit un ajuntament que té la sort de tenir normalitzadors i no té problemes a l’hora de treure els documents públics, de forma correcta, cap a les institucions o cap als particulars. En canvi, els ajuntaments més petits –que són la majoria– no tenen un normalitzador en plantilla i, per això, planteja si saben el servei que els podria prestar una Direcció Insular de Política Lingüística.

El fet que el Partit Popular no la creàs la passada legislatura el pot entendre i, fins i tot, és coherent però, que el grup polític del President del Consell de Mallorca vulgui prescindir d’una Direcció Insular de Política Lingüística, és una mica esquizofrènic.

Avui, en aquesta tribuna, s’ha pogut sentir de tot. El govern del Sr. Ensenyat és peculiar i ha estat capaç d’aconseguir coses que no han aconseguit els altres. Aquí governen amb Podem Mallorca, cosa que passa al Govern de les Illes Balears però tampoc no els volen per a les eleccions generals.

El Partit Socialista, que també governa amb el Sr. Ensenyat, arriba a acords, a nivell nacionals, amb Ciudadanos i aquí la representant de Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía diu que el Partit Socialista és una secta. En aquest sentit, assegura que ja no entén absolutament res i l’han deixat despistat. Dins la pluralitat, creu que possiblement estigui la bonança.

Per acabar, diu que ahir va llegir a un mitjà digital un article d'una persona que el President havia rebut en aquesta institució. A les 4 de la matinada –perquè és dels que necessita llegir-se el discurs del Sr. Ensenyat per poder-se adormir– es va posar a cercar qui era aquesta persona. No entrarà a desvetllar qui és la persona ni la seva llibertat de dir el que pugui pensar perquè, la grandesa del món del dret, és que la gent intepreta la llei.

Aleshores, aquest senyor que el Sr. Ensenyat va rebre, intepreta la Constitució Alemanya i parla d'un tema sobre el qual es va aprovar una moció, fa unes setmanes, al Ple del Consell de Mallorca i que versava sobre el que havien de fer els països de la Unió Europea.

Aquest senyor interpreta la Constitució Alemanya de la manera següent: *“Al igual que con la tormenta de migración en los años 90, la mayoría de las solicitudes de asilo no tienen éxito. En su mayoría, estos refugiados económicos injustos que buscan una vida mejor en Alemania. Ubi bene, ibi patria es su lema. El abuso de los derechos no es un derecho y, por tanto, no es digno de protección. No hace falta decir que las dificultades económicas en un país no es motivo de asilo pero tampoco lo es un país en guerra o la guerra civil en un país que no se reconoce como una persecución política.”*

Llegirà un altre text però abans s'estima més dir-li al President que li passarà el document perquè el llegeixi si així sàpiga a qui rep. El text diu així: *“El peligro mortal que amenaza el Estado Islámico en Siria por los chiitas, yazidis, cristianos o personas no religiosas, no puede considerarse como persecución política en el sentido del derecho de asilo sino que es un elemento de la guerra civil en Siria, no por potencias extranjeras inducido y se continua.”*

Ha esmentat aquests textos perquè avui, una gran part del debat s'ha centrat precisament en la política que ha fet el Consell de Mallorca envers els refugiats. Un debat que personalment li hauria agradat no haver de tenir i voldria, si és possible, que avui tancassin aquest tema atès que ja n'han parlat, la societat jutjarà, els mitjans de comunicació s'han manifestat i tots els partits polítics s'hi han pogut posicionar.

Emperò, si el Sr. Ensenyat hagués volgut pactar també la política que vol fer el Consell de Mallorca en temes de cooperació, El Pi-Proposta per les Illes està a la seva disposició. En canvi, la persona que va estar en contacte amb el seu Grup no ho va fer així. No els va dir que volien aquest projecte o un altre. Just els va dir que si es volien incorporar a aquest projecte.

Si han plogut les crítiques per haver anar a Quios 4, 5 o 6 personalitats d'aquesta institució, ja es poden imaginar què se n'hauria dit si, a més, hi haguessin anat 5 portaveus dels distints grups polítics. La imatge que haguessin donat no hauria estat bona.

Per això, vol aclarir aquest assumpte –aquests temes poden donar peu a males interpretacions– i dir clar que El Pi-Proposta per les Illes no està en desacord amb el fet que el Consell de Mallorca doni suport i ajuda als refugiats. Tampoc no hi estaran amb relació a qualsevol altre drama humanitari, ja sigui per guerra o per causa natural.

El seu Grup considera que les intitucions que poden fer-ho –i el Consell de Mallorca n'és una d'elles– han d'ajudar les persones més febles però, això sí, s'ha d'entendre que el seu Grup pugui discrepar en les formes.

Aleshores, vol que quedi molt clar que, a partir d'ara, tot el que faci el President en nom del Consell de Mallorca envers els refugiats de Síria, si els ho consulta i els sembla bé, comptarà amb el suport d'El Pi-Proposta per les Illes.

De fet, sap que varen decidir enviar-hi una persona d'El Pi-Proposta per les Illes. Es tracta d'una regidora de l'Ajuntament d'Inca. El seu Grup li va pagar una part del viatge i ella es va pagar l'altra meitat perquè és una persona que està sensibilitzada amb aquests temes i El Pi-Proposta per les Illes li dona el seu total suport.

Així doncs, els consellers i conselleres d'El Pi-Proposta per les Illes al Consell de Mallorca també estan sensibilitzats amb aquesta qüestió però no necessiten anar-hi i, si hi ha d'anar qualsevol, el President de la institució els representa.

El Sr. Ensenyat ha fet befa un parell de vegades d'allò que li ha dit al principi quant a què el seu discurs els havia avorrit, que pareixia que ho havia fet a posta i que recomanava, a aquelles persones que poden dormir, que s'ho llegissin perquè als 20 minuts dormirien com àngels però, havent-s'ho repensat, considera oportú indicar, perquè ho sàpiguen les persones que el llegeixin, que pot tenir efectes secundaris: pot produir mal de cap i pot produir ressaca.

El moderador, Sr. Miralles, dona la paraula la Sra. Serra del Grup Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía.

La Sra. SERRA (Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía) comença dient que li agradaria molt saber contestar així com ho han fet el Sr. Rovira i el Sr. Pastor i espera que d'aquí a 13 anys, si continua en política, ho pugui fer.

Tot seguit agraeix les paraules del Sr. Pastor que han tengut tanta gràcia ja que tots s'ho han passat bé amb el seu discurs.

Para Ciudadanos, el sujeto de la política es el ciudadano. Se deberían preocupar por la realidad, por los problemas cotidianos de la gente y no por los símbolos ni por los mitos. Deberían utilizar argumentos razonables más que dogmas inamovibles. El ciudadano debería ser la razón de este Consell y de sus consellers.

Los poderes públicos tienen por finalidad garantizar la libertad y la igualdad de los ciudadanos. La libertad es inseparable de la igualdad y la igualdad tiene dos caras: una que exige que la ley sea igual para todos y otra que obliga al Estado a satisfacer las necesidades básicas eliminando las barreras y privilegios que discriminan a las personas consiguiendo así el mismo grado de igualdad.

De la igualdad deriva el principio de solidaridad entre ciudadanos. Se deben defender los derechos individuales y por ello propugna por una nueva política lingüística basada en el principio de libre opción en el uso de las lenguas para que la realidad lingüística de los ciudadanos se refleje en las instituciones políticas, administrativas, centros de enseñanza y los medios de comunicación públicos. Los derechos son de los hablantes no de los territorios.

Aboga por la defensa de los derechos sociales así como del estado de bienestar. Propone a este Consell un firme propósito de eliminar duplicidades. Para esto hay que reorganizar todas las estructuras y no escudarse en la comodidad de lo que ya viene hecho.

La optimización de recursos comienza por la eliminación de duplicidades. ¿Saben lo que supondría en ahorro a la administración una profunda reestructuración de conselleries, direcciones generales, etc.? La clarificación del modelo de distribución de competencias distribuiría las obligaciones, encajaría las necesidades y garantizaría los puestos de trabajo.

Dotar al Consell de las competencias que marca el Estatut d'Autonomia de les Illes Balears así como exigir la modificación de la ley de financiación de los Consells Insulars. ¿Cómo algo tan sencillo y cercano al uso de la razón se convierte en algo tan obtuso y de tan difícil ejecución?

Este punto no es una propuesta sino más bien una exigencia. La lucha contra la corrupción. La tolerancia cero contra la corrupción. Se debe denunciar, perseguir y hacer pública cualquier situación de corrupción. Insta a verdaderas comisiones de investigación. Ya que abogan por la transparencia y el buen gobierno, se debería poder profundizar en las actuaciones del gobierno con unas auténticas comisiones de investigación formadas por expertos allí donde se pudiese disipar cualquier sombra de duda.

En este siglo así como en este Consell nadie puede permitir privilegios y prebendas tipo nivel 33. Los políticos deben dar ejemplo y cumplir lo que la ciudadanía espera de ellos.

Exige respeto a la oposición. Es el mismo respeto que se le debe al ciudadano, el que votó a unos y el que votó a los otros. Esta es la casa de todos y la democracia su base.

No se puede dejar aparte la colaboración con los ayuntamientos, el orgullo de llamarse "ajuntament d'ajuntaments" les obliga a darles respaldo pero no teórico sino en el día a día. No basta con una Asamblea de Batles i Batlesses, no basta con hacerse la foto. Hay que estar para lo que necesiten, no para lo que se les ocurra. ¡No es lo mismo!

Seguiran exigiendo una política de protección al menor efectiva sin que la burocracia impida lo que la razón indica, tanto en tiempo como en forma. No puede ser que por trámites se alarguen expedientes mientras lo que está en juego es el bienestar de un niño. Hay que encontrar una solución que agilice este tema y no deje en ningún momento desprotegido al menor prevaleciendo siempre los derechos de éste.

En deporte escolar creen que se tiene que fomentar que las federaciones, a través de las subvenciones que les conceden, incorporen en el curso de entrenador una asignatura de educador. Es fundamental en el deporte escolar que se inculque el respeto al árbitro y al equipo contrario.

Protección a nuestros mayores empezando por la prevención y el aumento de la atención domiciliaria. Una vez que nuestros mayores deben entrar en residencias no se debería consentir que estén en la situación actual. Se debería empezar a estudiar muy en serio la barbaridad de las macroresidencias y buscar un nuevo sistema de asistencia más acorde con las necesidades reales de los ancianos. Cualquier país civilizado ha rechazado las grandes residencias por inhumanas e inviables. Es obligación del Consell de Mallorca asistirlos con dignidad.

Es imprescindible solicitar inmediatamente explicaciones al Govern sobre los datos de la lista de espera en dependencia. Es inaceptable el aumento de 500 plazas en dicha lista. Señores, dependiente significa convertirse en un ser limitado en su capacidad de acción, ¿a qué esperan para corregir este desastre?

¿Son conscientes de lo que está pasando con a las tareas administrativas de las asociaciones de la tercera edad? Cree que no. Relata que hay quien se ha quedado sin subvención por no saber o no poder rellenar un impreso y que cuando han solicitado ayuda la respuesta ha sido: no. ¡Lamentable!

En Inclusión social se debe incorporar, dentro de la cartera de servicios, todo el plan de lucha contra la pobreza. Confeccionar una memoria económica con número de plazas, trabajadores y coste económico. Se debe llegar a la concertación social y que desde el IMAS se asuma el itinerario integral de este colectivo.

La reunificación de las competencias en materia de bomberos y servicios de emergencia es imprescindible. Evidentemente este desaguado también entra en el apartado de duplicidades a las que nadie pone remedio.

Se habla y se habla no se ha levantado un dedo para la creación de un centro de emergencias unificado y activo las 24 horas del día y todos días del año.

Es necesario optimizar los recursos de los que ya se dispone, actualizar los materiales y modernizar las infraestructuras pues están obsoletas y de ellas depende la vida de muchas personas. Este servicio debe garantizar al ciudadano la perfecta atención ante cualquier problemática de emergencia.

En medio ambiente, desde Ciudadanos entienden que se debe proteger y conservar el medio ambiente. Por ello consideran que se debe apostar por un nuevo modelo energético siendo las energías renovables nuestra primera fuente en un futuro. Se tiene que cumplir con el objetivo 20-20-20 pero también están obligados a tener en consideración la ordenación del territorio así como el impacto visual de las instalaciones. Hay que encontrar el equilibrio entre renovables y conservación del paisaje.

También quiere hablar de la reclamación de la parte que le corresponda al Consell de Mallorca del impuesto turístico y del uso que se va a hacer de ella. Ante todo quiere recalcar que su partido no está a favor de subir impuestos pero, ya que es un hecho consumado, este Consell tiene que dialogar de tu a tu con el Parlament –el Presidente ya les ha confirmado que así ha sido– y dejar muy claro que, tanto por nuestra competencia en medio ambiente como por el próximo traspaso de la competencia de turismo, una gran parte de este impuesto debe ser derivada al Consell.

Insta a este gobierno a crear el refuerzo de una red viaria con visión de futuro preparada para la convivencia de vehículos a motor y bicicletas. Es muy lamentable que se hayan tenido que enterar por la prensa de sus intenciones de asfaltar y de continuar con algunas obras. No solo les parece insuficiente su propuesta sino también precipitada.

La modernización del Consell no significa consellers en camiseta, ni que se tuteen ni que digan que hacen nueva política. Se trata de la agilización de toda la burocracia, la simplificación de trámites, de la actualización del reglamento, del cambio en mayúsculas, de revertir la inercia del Consell.

No puede ser que cuando se busca solución a un problema y se solicita una documentación por registro a cualquier departamento, tarde la respuesta más que la solución del problema. La página web del Consell sigue siendo la de siempre. La imagen del Consell no cambia ni el concepto del ciudadano hacia el Consell tampoco.

¿No creen en la transformación del Debate de Política General, convirtiéndolo en un debate fresco y ágil para que el ciudadano conozca el trabajo realizado y las promesas incumplidas? Sería algo realmente necesario ya que el formato actual no parece el más interesante.

Más colaboración con la oposición. Les cuentan las cosas a toro pasado y cuando ya se han tomado las decisiones.

Exige respeto a las dos lenguas cooficiales en esta comunidad y desde luego hay una total desventaja. Cuando dicen que sumar es bueno, evidentemente no se refieren a la lengua castellana. Su Grupo no odia el catalán, cosa que el gobierno si demuestra una inquina innecesaria al castellano.

Ha estado repasando debates de años anteriores y vergüenza es lo que ha sentido. No sabe si estaba leyendo el de 2015 o 2013. Da igual, todos se echan en cara exactamente las mismas cosas año tras año y supone que el Sr. Ensenyat y la Sra. Salom se lo podrían confirmar, ¿política nueva, dónde está? Cree que de nuevo se están alejando mucho del ciudadano y que estos actos de reivindicación política deberían ser más simples.

Todos saben lo que se va a decir y para nadie es importante lo que dice el otro, solo esperan el reproche para contestar a ver si así consiguen repercusión mediática pero utilidad, ¿qué utilidad se le puede sacar a un debate de 9 meses de gobierno? La inercia contagiosa les ha afectado y repiten los vicios de este Consell año tras año ¿auténticas novedades, dónde están? La rueda sigue rodando igual que siempre, promesas de modernidad y de cambios que solo maquillan el “más de lo mismo”, la misma burocracia lenta y pesada, las mismas palabras en los plenos, algunas caras nuevas que aprenden rápido de las viejas.

No, señores, este no es el Consell que merece el 2016. Esta institución merece que reaccionen y empiecen a trabajar para el Consell del futuro. Hay mucho que hacer y su Grupo también se suma a la invitación del Presidente. Si es algo positivo que va a beneficiar al ciudadano, pueden contar con ellos.

El moderador, Sr. Miralles, dóna la paraula al Sr. President per tancar el Debat de Política General.

El Sr. PRESIDENT tanca el debat.

Informa, pel que fa a Bombers de Mallorca, que se varen presentar 30 recursos a les bases, que no se poden resoldre en dos mesos. A la Comissió Informativa del passat mes de novembre se va informar convenientment sobre aquesta qüestió, per la qual cosa suggereix que se revisi l'acta corresponent que conté tots els detalls.

Quant als comentaris del Sr. Pastor sobre el senyor que va venir al Consell de Mallorca per parlar amb ell, reconeix que no en tenia cap informació prèvia sobre ell però va donar audiència al Cercle Financer de Mallorca, com entitat que l'havia sol·licitada.

Tot i això, li fa notar que ell no s'ha negat mai a rebre cap persona, sempre ha intentat ser el president de tothom i li semblaria un error excloure, en funció de la seva pròpia ideologia, gent que demana una visita amb ell. Diu que sempre ha procurat ser molt correcte i en posa uns exemples.

Observa que és parlant, que s'entén la gent.

Pel que fa al viatge a Quíos (Grècia) i a la pregunta que ha sentit en algun lloc sobre què hi fa el Consell de Mallorca, fent activitats de cooperació, fa avinent que per mitjà del Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació ja existeix una trajectòria de cooperació del Consell de Mallorca de més de vint anys de durada. Assenyala que també hi participen ajuntaments, el Govern balear i la Universitat de les Illes Balears.

Atès que el terme cooperació és molt ampli, i també molt perillós, posa uns exemples per destacar la importància de dur a terme accions bàsiques, potser més senzilles que les que poden escometre les grans ONG, però molt vàlides i necessàries.

Afirma que des del fons esmentat sempre s'ha aplicat un tipus de cooperació, totalment diferent i entre institucions. De fet, existeixen molts municipis de Sudamèrica i d'Àfrica agermanats amb municipis de Mallorca. Tot seguit en posa uns exemples.

Quant a col·laboracions en problemes de refugiats, recorda que ja s'hi ha fet feina, en el cas dels refugiats sahrauís i tots els partits polítics han tengut la possibilitat de conèixer *in situ* quina és la seva situació. Fa notar que el Sr. Bernadí Coll (PP) com a conseller executiu de Cooperació Local durant la passada legislatura i portaveu del Fons Mallorquí de Solidaritat, hi va anar en dues ocasions a l'esmentat campament de refugiats.

Diu que potser seria millor donar els doblers que costa el viatge, però demana a qui, exactament (a una ONG, a quina exactament) i qüestiona quins mecanismes tendrien després per confirmar que aquells doblers, que són públics, se gastaran en allò que inicialment havien previst. Fa avinent que se'n coneixen casos, d'ONG que han hagut de retornar els doblers perquè no s'havien executat els projectes i que la realitat és molt més complexa del que inicialment sembla.

Diu que la visita a Quíos tenia dos objectius fonamentals, i els explica.

El primer era establir un primer contacte per conèixer la realitat, però directament amb l'ajuntament de Quíos, que comprèn tota l'illa grega, per saber com s'organitzen, i el paper que tenen les diverses ONG que hi treballen, però especialment per escoltar quines són exactament les necessitats que tenen a dia d'avui. I, sobretot, per establir un contracte, a partir de l'experiència que ja té l'esmentat fons, per mitjà de dues entitats: el govern de Quíos i el govern de Mallorca.

Explica que la quantitat pressupostària disponible prové d'exercicis anteriors, 50.000 € de l'any passat. Diu que també s'hi podrien transferir altres quantitats i n'explica els detalls, per bé que ja se confirmarien quan el projecte estigui acabat.

Per les raons que ha explicat, considera que no es tractava només d'una qüestió econòmica sinó sobretot un projecte humà entre dues illes.

Destaca el paper extraordinari que va tenir la regidora de l'Ajuntament d'Inca que els va acompanyar en aquest viatge.

Es mostra convençut que els objectius del viatge no s'avaluen ara, sinó d'aquí a tres mesos, atès que d'aquest viatge n'ha sorgit un projecte de feina, i n'explica els detalls per fer notar la total disponibilitat que ha demostrat l'Ajuntament de Quíos per fer front als problemes amb recursos propis i amb la seva despesa corrent del pressupost.

Explica també detalls i observacions del dia a dia a l'illa i destaca sobretot l'impacte que li va causar –tot i la seva experiència personal prèvia en situacions semblants a

Nicaràgua i a Àfrica, amb infants del carrer– el fet de conèixer i poder parlar amb dos joves, un de Síria i un d’Afganistan, ambdós estudiants universitaris que parlaven anglès. Varen poder parlar sobre les seves il·lusions i aspiracions i les seves esperances d’un nou camí –tot i dur gravat als ulls el drama que han patit– però el que considera més dramàtic és justament això, que no els donen en realitat un camí, una esperança, sinó que els tanquen la porta i els duen a camps de concentració, a Atenes, i pitjor és encara el nou acord europeu de dur-los cap a Turquia.

Considera que en realitat són dos drames: el dels refugiats i el del tractament que se’ls dóna, des de la Unió Europea. Per aquesta raó, i tot i que el seu viatge a Quios ha estat molt qüestionat, vol fer notar que si no hi hagués anat, acompanyat del vicepresident i del conseller executiu de Cooperació Local del Consell de Mallorca, és ben segur que no se’n hagués parlat, de Quios, i s’hauria parlat de la infanta Cristina de Borbó, atès que coincidia amb les seves declaracions en el judici del cas Nóos.

Tot i això, es mostra satisfet pel grau de sensibilització demostrat des del primer moment per empreses i persones que oferien la seva col·laboració o que almenys volien saber com se podien implicar en el projecte. Pensa que és això, el més important perquè el pitjor que pot passar és tenir una visió etèria dels fets. En canvi, quan s’ha vist d’aprop el drama, com és el seu cas, ja se veu d’una manera més personal, amb cares, noms i llinatges i la gent ja s’implica més seriosament.

Adverteix que, precisament per l’experiència personal que en té, hauria desitjat que hi anassin altres representants dels partits polítics, perquè s’haurien pogut estalviar determinades polèmiques i tothom hauria pogut remar en la mateixa direcció. Entén que ja ha passat l’oportunitat i l’important ara és el projecte, per tal de poder-lo avaluar d’aquí a tres mesos.

Agraeix les aportacions del Sr. Rovira i es mostra d’acord amb tot el que ha plantejat, tot i que opina que s’ha d’anar més enllà de qüestions anecdòtiques, com ara la data de celebració de la Diada de Mallorca, atès que l’important és que se celebri.

Insisteix a dir que s’ha de tractar directament el nucli de cadascuna de les qüestions importants. També agraeix els comentaris de la Sra. Serra i del Sr. Pastor, perquè és cert que s’han de crear els espais que facin possible l’intercanvi d’opinions per aconseguir acords sobre les competències del Consell de Mallorca que són transcendents.

Destaca la importància de plantejar les propostes de resolució, que se tractaran en el proper Ple, a partir de tot el que s’ha parlat en la sessió d’avui. Serà el moment de poder-ho configurar en propostes concretes, perquè la idea és aquesta, incloure-les dins el projecte de govern de cadascun dels departaments.

Assegura que en el seu discurs d’inici del Debat de Política General va fer només un plantejament general dels objectius de cadascun dels departaments. Fa notar que a les seves estratègies i actuacions hi sumaran les propostes de resolució que sorgeixin del proper Ple.

Tanca el debat amb l’agraïment a tota la Corporació del Ple pel seu esforç, rigor i bona voluntat, perquè només amb aquest tarannà de tots els grups polítics serà possible aconseguir fer créixer el Consell de Mallorca.

Acaba desitjant salut i molts d’anys a tothom.

El Sr. MIRALLES agraeix el to de les intervencions dels portaveus dels grups polítics així com el respecte demostrat pel conjunt de consellers i conselleres de la institució i, finalment, demana disculpes pels errors que hagi pogut cometre en la moderació del debat.

El Sr. MIRALLES, moderador del debat, aixeca la sessió, de la qual, com a secretari general, estenc aquesta acta amb plecs de paper números de A N° 13258 a A N° 13320.

El secretari general

El president